

ຂ່າວໃບລານ

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ ການຮ່ວມມືລາວ-ເຢຍຣະມັນ ປີທີ V ສະບັບທີ 12* ມິຖຸນາ 1997
PRESERVATION OF LAO MANUSCRIPTS PROGRAMME LAO-GERMAN COOPERATION

ສູ່ ໒ ແຂວງພາກເໜືອ ... ເພື່ອການອະນຸລັກ

ດິນ ແດນຍອດອູ ເໜືອ
ສຸດ ຂອງປະເທດ
ເປັນຈຸດທີ່ໂຄງການ

ປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ
ເດີນທາງໄປເປີດກອງປະຊຸມສຳມະນາ
ວິຊາການ ວຽກງານການປົກປັກຮັກສາ
ຫນັງສືໃບລານຢູ່ທີ່ນັ້ນ ມີຕົວແທນ
ຈາກພາກສ່ວນຕ່າງໆ ຂອງແຂວງ
ເຂົ້າ ຮ່ວມ 60 ກວ່າຄົນ.

ວັນທີ 9-11 ເດືອນເມສາ ທີ່ເມືອງ
ຂວາ ດິນແດນທີ່ອຸດົມດ້ວຍທຳມະຊາດ
ແລະ ວັດທະນະທຳອັນຫລາກຫລາຍ
ກອງປະຊຸມໄດ້ເປີດຂຶ້ນ ໂດຍການເປັນ
ປະທານຂອງທ່ານ ອຸ່ນຈັງ ຈັນທະພິມ
ຄະນະປະຈຳພັກແຂວງ. ຫົວຫນ້າ
ຈັດຕັ້ງແຂວງ, ຕາງຫນ້າເຈົ້າແຂວງ
ແຂວງຜົ້ງສາລີ. ເຂົ້າຮ່ວມໃນກອງ
ປະຊຸມມີ ທ່ານ ຄຳເສັງ ສຸນດາລາ

ຫົວຫນ້າກົມພິມຈຳຫນ່າຍ ທ່ານສະຫມຸດ
ແລະປ້າຍ, ຕາງຫນ້າກະຊວງກະແຫລງ
ຂ່າວ ແລະວັດທະນະທຳ, ທ່ານສາສະດາ
ຈານ ດຣ. ຣາຮັນ ຮຸນດິອຸສ ຊຽວຊານ
ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ທີ່ປົກສາກິຕິມະສັກ
ປະຈຳໂຄງການ, ນາງກົງເຕືອນ
ເນດຕະວິງ ຫົວຫນ້າໂຄງການ, ນາງ
ດາລາ ກັນລະຍາ ຄະນະປະຈຳສູນກາງ
ແນວລາວສ້າງຊາດ, ທີ່ປົກສາໂຄງການ

ປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ ມີປະສິດທິຜົນສູງຂຶ້ນ ກ້າວໄປເຖິງການເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳໃຊ້ .

ຕໍ່ມາໃນວັນທີ 21-22 ເມສາ ບັນດາທ່ານ ຕາງຫນ້າກະຊວງ, ຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ໄດ້ເດີນທາງຂຶ້ນໄປແຂວງບໍ່ແກ້ວ ເພື່ອເປີດກອງປະຊຸມທີ່ມີລັກສະນະຄ້າຍຄືກັນ ຂຶ້ນອີກຄັ້ງຫນຶ່ງ.

ກອງປະຊຸມໄດ້ຈັດຂຶ້ນຢູ່ເທດສະບານເມືອງຫ້ວຍຊາຍ ໂດຍການເປັນປະທານຂອງ ທ່ານສຸກັນ ມະຫາລາດ ກຳມະການສູນກາງພັກ, ເຈົ້າແຂວງ

ນອກນັ້ນ ມີຄະນະຮັບຜິດຊອບໂຄງການ, ຕາງຫນ້າຜະແນກການຕ່າງໆ ອ້ອມຂ້າງແຂວງ ແລະ ເມືອງຕ່າງໆ ໃນທົ່ວແຂວງເຂົ້າຮ່ວມ.

ຜ່ານການສຳມະນາເປັນເວລາ 3 ວັນ ຜູ້ເຂົ້າຮ່ວມໄດ້ແລກປ່ຽນຄຳຄິດຄຳເຫັນ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບສະພາບຫນັງສືໃບລານທີ່ຖືກສູນເສຍໃນຊຸມປີ 1960 ເຊິ່ງເປັນໄລຍະທີ່ສິງຄາມທຳລາຍແຂວງຜຶ້ງສາລີ ແລະ ການຊອກຫາຊ່ອງທາງ ໃນການພິ້ນຟູ ແລະ ອະນຸລັກຫນັງສືໃບລານ ໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາ ເພື່ອຮັບໃຊ້ໃຫ້ເກີດປະໂຫຍດຕໍ່ໄປ.

ທ່ານອຸ່ນຈັງ ຈັນທະພົມ ຄະນະປະຈຳພັກແຂວງ ໄດ້ມີຄຳເຫັນກ່ຽວກັບກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ວ່າ :

" ເປັນກອງປະຊຸມ ທີ່ມີຄວາມຫມາຍສຳຄັນທາງປະຫວັດສາດ ທັງເປັນການສ້າງໂອກາດ ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ພື້ນຖານໃຫ້ພະນັກງານວິຊາການຂອງແຂວງ ເພື່ອນຳເອົາບົດຮຽນຕັກນິກຕ່າງໆ ໄປຈັດຕັ້ງຜັນຂະຫຍາຍຢູ່ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ການ

ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ເຂົ້າຮ່ວມໃນກອງປະຊຸມຍັງມີ ນາງນິກໂກນ ທູດວັດທະນະທຳ ແຫ່ງ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ປະຈຳລາວ, ບັນດາພາກສ່ວນ ຕ່າງໆ ຈາກອ້ອມຂ້າງແຂວງ, ພະສົງ, ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ເຂົ້າຮ່ວມ 50 ກວ່າຄົນ.

ຈຸດປະສົງ ຂອງກອງປະຊຸມສຳມະນາຄັ້ງນີ້ ກໍ່ຄືຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາ ຄື : ເພື່ອສະເຫນີສະພາບລວມ ແລະ ຈຸດພິເສດຂອງເອກະສານບູຮານໃນແຂວງ ຈາກບັນດາຕົວແທນຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຈະໄດ້ເຄື່ອນໄຫວສຳຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຕາມຄວາມເໝາະສົມ ທັງເປັນການເຜີຍແຜ່ ວິທີວິທະຍາໃຫ້ແກ່ບັນດາສຳມະນາກອນ ໄດ້ຮັບຮູ້ ແລະ ມີພື້ນຖານດ້ານວິທີວິທະຍາໃນການສຳຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ.

ທ່ານ ສຸກັນ ມະຫາລາດ ກຳມະການສູນກາງພັກ, ເຈົ້າແຂວງໆບໍ່ແກ້ວ ໄດ້ສະແດງຄຳເຫັນວ່າ: "ເປັນປະຫວັດສາດ ແຫ່ງການຟື້ນຟູຮາກຖານວັດທະນະທຳ ທີ່ກືວ່າເປັນສິມບັດຂອງຊາດສະນັ້ນ ມັນຈິ່ງແມ່ນໜ້າທີ່ຂອງຫມົດທຸກຄົນ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ສຸມກຳລັງກາຍ,

ກຳລັງໃຈ ໃສ່ການ ອະນຸລັກ, ຟື້ນຟູສິ່ງເສີມ ແລະ ນຳໃຊ້ໃຫ້ເກີດຜົນ ຕໍ່ການພັດທະນາປະເທດຊາດ. ໃນເມື່ອ ໂຄງການນີ້ ຫາກໄດ້ຮັບການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຄິດວ່າ ທຸກໆພາກສ່ວນ ໃນແຂວງບໍ່ແກ້ວຈະດີໃຈ ພ້ອມທີ່ຈະໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືເປັນຢ່າງດີ".

ລານກ້ອມ

ຄະຕິພາສິດ

(ຄັດຈາກໃບລານວັດໃຫມ່ສຸວັນນະພູມມາຮາມ ແຂວງຫລວງພະບາງ)

ຮິບໂຮມໂດຍ : ໄພວົງ ຫົງສິກສິດ

- ທຳເປັນມື ຈິ່ງເຫັນເກົ້າປ້າ ທຳບໍ່ເປັນມື ນ້ຳຜູ້ດຽວເປັນຄົນອື່ນ
- ເສືອມີເພາະປ່າປົກ ປ່າຮົກເພາະເສືອຍັງ
- ຊື່ຢູ່ໃຫ້ປູກມອນ ຊື່ຫນີໃຫ້ຊອນຮົ້ວ ຂ້າມນ້ຳຢ່າປົດຂົວ
- ຕົວຕາຍຕົກວ່າຊາດຕາຍ ຊາດທຸກຈົນຕົວຕົນຈະສຸກໄດ້ຈິ່ງໃດ
- ຄົນຈະສະຫລາດ ເພາະອຳນາດການສຶກສາ
- ມີເງິນປາກໄດ້ ມີໄມ້ປູກເຮືອນງາມ
- ຄວາມສຸກເກີດຂຶ້ນດ້ວຍປັນຍາ ວາດສະຫນາເກີດຂຶ້ນດ້ວຍປາລະມີ
- ມີຄວາມຮູ້ເຕັມຕົວ ຫາກຢຽບອ້ຽວເຕັມຕີນ
- ເມື່ອເຮົາທຸກຢ່າພາກັນນອນ ຮິບໂອຈອນໄວວາຢ່າຊ້າ ອະນາຄົດຂ້າງໜ້າຈະຢູ່ມີສຸກ
- ຢູ່ໃຫ້ດີມີທຳປະຈຳຈິດ ໄປໃຫ້ດີມີທຳເຂົ້າຄ້າຊູ ດຶກວ່າຢູ່ແບ່ງພາກເມື່ອຈາກໄປ.
- ນອນສູງໃຫ້ນອນອວ້າ ນອນຕ່ຳໃຫ້ນອນງາຍ
- ດິນເຍັນເພາະຫຍ້າບັງ ຫຍ້າຍັງເພາະດິນດີ
- ຕາຍເພາະສູ້ ດຶກວ່າຢູ່ປະລາໄຊ
- ໃກ້ຜູ້ຮັກແສນຄັ້ງເປັນສຸກ ໃກ້ຜູ້ຊິງຫາສຸກບໍ່ໄດ້
- ຄົນເປັນເສດຖີເພາະມີຊັບຫລາຍ
- ຊີວິດມີຈົນ ເພາະຜົນກັມ

ປະຫວັດສາດຫນ້າໃໝ່ ໃນແດນບໍ່ແກ້ວ

(ຄັດຈາກບົດຄໍາເຫັນຂອງ ທ່ານ ສຸກັນ ມະຫາລາດ ກໍາມະການສູນກາງພັກ, ເຈົ້າແຂວງ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ຕໍ່ກອງປະຊຸມສໍາມະນາວິຊາການ ວຽກງານ ປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ ທີ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ວັນທີ 21-22 ເມສາ 1997)

ອັນຂອງຈັກກະພັດ ຫນັງສື ໃບລານ ກໍ່ຄື ວັດວາອາຮາມ ກຶກທໍາລາຍ ເຮັດໃຫ້ຫນັງສື ໃບລານກຶກສູນເສຍໄປຈໍາ ນວນບໍ່ຫນ້ອຍ ພ້ອມກັນນັ້ນ ຍ້ອນການປົກປັກຮັກສາ ຂາດການເອົາໃຈໃສ່ ກໍ່ເຮັດ ໃຫ້ໄພທໍາມະຊາດທໍາລາຍ ພາໃຫ້ຫນັງສືໃບລານ ຕ້ອງ ເສື່ອມສູນ ແລະ ພວກເຮົາ

ນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນຊີວິດຕົວຈິງ ເພື່ອພັດທະ ນາສັງຄົມລາວ ເພາະວ່າວຽກງານ ວັດທະນະທໍາ ມັນກວມລວມຫມົດຢູ່ໃນ ຊີວິດສັງຄົມ ກໍ່ຖ້າພວກເຮົານໍາເອົາວັດທະ ນະທໍາເຂົ້າໄປສູ່ຊີວິດຕົວຈິງຂອງການ ດໍາລົງຊີວິດຂອງປະຊາຊົນ ກໍ່ຈະເຮັດໃຫ້ ແນວທາງນະໂຍບາຍຂອງພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ.

ໃນນາມ ຕາງຫນ້າອໍານາດການ ປົກຄອງແຂວງບໍ່ແກ້ວ ຂ້າພະເຈົ້າຂໍສະ ແດງຄວາມຂອບໃຈ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ ກະຊວງກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະ ນະທໍາ ກໍ່ຄື ໂຄງການປົກປັກຮັກສາ ຫນັງສືໃບລານ ດ້ວຍການສະຫນັບ ສະຫນູນ ຈາກ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ທີ່ໄດ້ ໃຫ້ກຽດມາຈັດສໍາມະນາໃນຄັ້ງນີ້ ຂໍ ສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນ ແລະ ຂອບໃຈ ຕໍ່ລັດຖະບານເຢຍຣະມັນ ທີ່ໄດ້ສ້າງ ໂອກາດ ແລະ ສ້າງເງື່ອນໄຂອັນດີ ໃຫ້ແກ່ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ.

ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ ເປັນນິ ມິດຫມາຍແຫ່ງການຂອ ສັງກາດ ຂອງວຽກງານ ວັດທະນະທໍາ ເວົ້າລວມ ເວົ້າສະເພາະ ແມ່ນເປັນປະຫວັດສາດ ແຫ່ງການ ອະນຸລັກ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ຄໍາພິດົກາ ທາງພຸດທະສາສະຫນາ ເປັນການຟື້ນຟູ ສຶກສາຮໍາຮຽນ ພູມປັນຍາຂອງຄົນ ບູຮານ ເພື່ອສືບທອດມໍລະດົກອັນລ້ຳຄ່າ ໄປເສັ້ນລູກ ເສັ້ນຫລານ.

ຜ່ານມາ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ກໍ່ໄດ້ມີ ມູນເຊື້ອທາງວັດທະນະທໍາ ມີວັດວາ ສາສະຫນາ ໄດ້ມີການເຄົາລົບບູຊາ ໄດ້ຫລາຍເຊັ່ນຄົນ ແຕ່ຕົກມາໃນສະໄໝ ຈິງຄາມ ກໍ່ຄືໃນໄລຍະຕົກເປັນຫົວເມືອງ

ກໍ່ບໍ່ທັນໄດ້ນໍາໃຊ້ຄຸນປະໂຫຍດຈາກຫນັງ ສືໃບລານ ມາສຶກສາອົບຮົມປະຊາຊົນ ບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ຢ່າງກວ້າງຂວາງເທື່ອ.

ຫນັງສືໃບລານແມ່ນສ່ວນຫນຶ່ງ ຂອງວັດທະນະທໍາ ແລະ ກໍ່ເປັນສ່ວນ ຫນຶ່ງທີ່ສ່ອງແສງເກີງມູນເຊື້ອອັນສະ ຫງ່າອົງອາດ ຄວາມປິຊາສາມາດຂອງ ບັນພະບຸລຸດ ທີ່ໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຕໍາລາຕ່າງໆ ເພື່ອເປັນຂໍ້ມູນ ເປັນບ່ອນອີງໃນການ ປົກຄອງ ໃນການປົກປັກຮັກສາສັງຄົມ ຂອງພວກເຮົາ ຕະຫລອດມາ.

ເບິ່ງແລ້ວ ການປະດິດຄິດແຕ່ງ ໃນໃບລານນັ້ນ ມີຫລາກຫລາຍ ອັນນັ້ນ ແມ່ນສົມບັດທີ່ຊົງຄຸນຄ່າ ສໍາຫລັບ ພວກເຮົາ ທີ່ຈະຕ້ອງໄດ້ພ້ອມກັນຄົ້ນຄວ້າ ພ້ອມກັນປົກປັກຮັກສາ ແລະ ພ້ອມກັນ

"ຂີດໝາຍໃໝ່ ໃນການອະນຸລັກ"

(ບາງຕອນຂອງບົດປາໄສ ທ່ານ ອຸ່ນຈັງ ຈັນທະພິມ ຄະນະປະຈຳພັກແຂວງ ຫົວໜ້າຈັດຕັ້ງແຂວງ ຕໍ່ກອງປະຊຸມສຳມະນາ ວຽກງານປົກປັກຮັກສາ ຫນັງສືໃບລານ ທີ່ເມືອງຂວາ ແຂວງຜົ້ງສາລີ ວັນທີ 9-11 ເມສາ 1997)

ຫລາຍ, ປະຊາຊົນຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍ່ນັບຖືສາສະໜາພຸດ ໄດ້ຍຶດ ຫມັ້ນ ແລະ ປະຕິບັດພະທຳ ຄຳສັ່ງສອນ ຕະຫລອດມາ. ມາຮອດ ຊຸມປີ 60 ແຂວງຜົ້ງ ສາລີ ປະເຊີນໜ້າກັບສິ່ງຄາມ ທຳລາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ປະຊາ ຊົນບັນດາເຜົ່າ ໄດ້ອົບພະຍົບມາ ຢູ່ຕາມບ່າຕາມດົງ ປະວັດວາ ອາຮາມໃຫ້ເປັນຮ້າງ ເປ່ເພ, ຫນັງສືຜູກໃບລານ ກຶກສູນເສຍ, ວັດກູທີ່ມີຄຳ ກຶກພວກຄົນບໍ່ດີ

ສຳຄັນ ເຊັ່ນ: ວັດແກ້ວຟ້າສິລິລັດຕະນະວົງ, ວັດອູໄຕ້, ອູເຫນືອ ແລະ ວັດຫລາຍແຫ່ງ ລຽບຕາມແຄມແມ່ນ້ຳອູ. ນອກນັ້ນ ພວກເຮົາຍັງຂາດຫິນຮອນເພື່ອສິ່ງເສີມ ການສຶກສາດ້ານສິນທຳ ໃຫ້ແກ່ພະສິງ ເຊັ່ນ: ໂຮງຮຽນສິງ, ອຸປະກອນການສຶກ ສາຂອງພະສິງ ເຮັດໃຫ້ວັດວາ ສ່ວນ ຫລາຍ ຂາດຜູ້ເບິ່ງແຍງ.

ດັ່ງນັ້ນ ໃນໂອກາດອັນສຳຄັນ ແລະ ມີຄວາມຫມາຍນີ້ ຈຶ່ງເປັນການ ຕອບສະໜອງຕໍ່ຄວາມຄອງຄອຍ ແລະ ຄວາມມຸ່ງຫວັງຂອງປະຊາຊົນບັນດາ ເຜົ່າ ພະສິງສາມະເນນ ແຂວງຜົ້ງສາລີ ໃນນາມຄະນະພັກ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແຂວງຜົ້ງສາລີ ກໍ່ມີຄວາມຫວັງອັນແຮງ ກ້າວ່າ ກອງປະຊຸມສຳມະນາວິຊາການ ກ່ຽວກັບການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືຜູກ ໃບລານໃນຄັ້ງນີ້ ຈະກາຍເປັນພະລັງ ແຮງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ໃນການເຕົ້າໂຮມ ແຮງຈິດ ແຮງໃຈ ແຮງກາຍ ໃນການຊ່ວຍ ກອບກູ້ ມູນມັງ ຄັງມໍລະດົກຂອງແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ໄວ້ໃຫ້ສືບທອດຕໍ່ໄປ ເສັ້ນລູກ ເສັ້ນຫລານ.

ຕາງໜ້າໃຫ້ຄະນະພັກ, ອຳນາດການປົກຄອງ ແລະ ປະຊາຊົນແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ມີຄວາມພາກພູມໃຈ ແລະ ເປັນ ກຽດຢ່າງສູງສິ່ງ ທີ່ກະຊວງກະແຫລງ ຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ລັດຖະບານ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ໄດ້ນຳເອົາຄວາມຮັກ ຄວາມແພງ ຄວາມເປັນຫວ່າງເປັນໃຍ ຕໍ່ວຽກງານວັດທະນະທຳ ມາສູ່ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ ເຊິ່ງຖືໄດ້ວ່າ ເປັນນິມິດໝາຍ ທາງປະຫວັດສາດອັນສຳຄັນ ຕໍ່ການ ອະນຸລັກວັດທະນະທຳ ຂອງແຂວງ ພວກຂ້າພະເຈົ້າ.

ກ່ອນໜ້ານີ້ຫລາຍຮ້ອຍປີ ແຂວງຜົ້ງ ສາລີເປັນແຂວງໜຶ່ງທີ່ມີວັດວາອາຮາມ

ລັກລອບໄປຈຳນວນບໍ່ໜ້ອຍ. ແຕ່ດ້ວຍແນວທາງອັນກຶກຕ້ອງ ຂອງພັກ ແລະລັດ ພາຍຫລັງປະເທດຊາດ ໄດ້ຮັບການປົດປ່ອຍຢ່າງສົມບູນ, ປະຊາ ຊົນບັນດາເຜົ່າ ຄ່ອຍໆໄດ້ປັບປຸງບູລະນະ ວັດວາອາຮາມຄືນໃໝ່, ຫລາຍໆແຫ່ງ ກໍ່ເລີ່ມມີວັດ, ມີພະສິງສາມະເນນ ແຕ່ຖ້າ ຈະຫຽບໃສ່ກັບຄວາມ ຮຽກຮ້ອງຕ້ອງ ການຂອງປະຊາຊົນແລ້ວ ເຫັນວ່າ ວຽກງານນີ້ ຍັງບໍ່ທັນຕອບສະໜອງ ຢ່າງທົ່ວເຖິງ ທັງນີ້ ກໍ່ເນື່ອງຈາກ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທີ່ເຮັດດ້ານນີ້ ຍັງຂາດປະສົບການ, ຂາດເຕັກນິກ ເພື່ອ ຂຸດຄົ້ນບູລະນະ ທັງຍັງຂາດຫິນຮອນ ສ້ອມແປງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນວັດທີ່

ອະນຸລັກ ສົ່ງເສີມ ແລະນຳໃຊ້

□ ອັດຈາກບົດຄຳເຫັນ ຂອງທ່ານ ຄຳເສັງ ສຸນດາລາ ຫົວໜ້າກົມພິມຈຳໜ່າຍ ຫໍສະໜຸດ ແລະ ປ້າຍ ກ່າວຕໍ່ກອງປະຊຸມສຳນະນາ ວຽກງານການສຳຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຫນັງສືໃບລານ ທີ່ 2 ແຂວງພາກເໜືອ.

ສືບ

ກວ່າປີມາ ລັດຖະບານ ເຮົາ ໄດ້ວາງແນວທາງ ນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບການ

ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ສົມທົບກັບການຮັບເອົາສິ່ງທີ່ຍອດຍິ່ງ ຈາກວັດທະນະທຳຂອງນວນມະນຸດຢ່າງມີການເລືອກເຝັ້ມ. ໂດຍເຫັນໄດ້ ຄຸນຄ່າອັນສູງສິ່ງ ຂອງວັດທະນະທຳດ້ານວັດທະນະທຳຂອງຊາດ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ຈຶ່ງໄດ້ມີແຜນການປົກປັກຮັກສາພິມຜູ້ ແລະ ນຳໃຊ້ຫນັງສືໃບລານ ພິມເຜີຍແຜ່ດ້ວຍໂຕຫນັງສືລາວປະຈຸບັນ.

ໃນເນື້ອກ່ອນ ວຽກງານສຳຫລວດ ຍັງບໍ່ໝົດເຖິງ ແລະ ເຮັດເປັນບາງສິ່ງຄາວຕັ້ງເນັ້ນ, ໂດຍໄດ້ຮັບການຮ່ວມມື ແລະ ຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກລັດຖະບານ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ ໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ແຕ່ປີ 1992 ເປັນຕົ້ນມາ ແລະ ກໍເຄື່ອນໄຫວໄດ້ຮັບໜ້າ

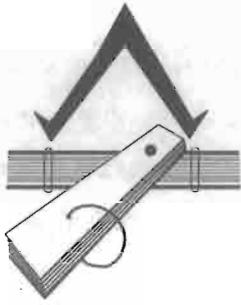
ຜົນອັນຈິບງາມຕະຫລອດມາ. ຫນັງສືຜູກຈຳນວນກວ່າ 200.000 ຜູກ ໄດ້ຮັບການກອບກູ້ ອະນາໄມ ແລະ ຈັດເຂົ້າບັນຊີ ຢ່າງເປັນລະບົບ ສະດວກແກ່ການນຳໃຊ້ ແລະ ຄົ້ນຄວ້າຕໍ່ໄປ. ປີນີ້ ເປັນປີທີ 5 ຂອງການດຳເນີນໂຄງການ. ຕົກນາໃນສົກປີ 1996-97 ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ໄດ້ມອບຄວາມຮັບຜິດຊອບວຽກນີ້ ໃຫ້ແກ່ຫໍສະໜຸດແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ປະສານສົມທົບກັບທຸກພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ທັງຝ່າຍຄະລິທັດ ແລະ ຝ່າຍສົງ ເຄື່ອນໄຫວເພື່ອປະຕິບັດຕາມຂໍ້ຕົກລົງສັນຍາ ຂອງທັງສອງຝ່າຍ ລັດຖະບານລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ.

ຄວາມຈິງແລ້ວ ໃນເນື້ອກ່ອນ ການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ, ຫນັງສືເຫດພະທຳຄຳສັ່ງສອນຕ່າງໆ ຖືວ່າເປັນພາລະຫນ້າທີ່ຂອງພະສົງອົງຄະເຈົ້າ ແລະ ພຸດທະສາສະນິກກະຊົນທັງຫລາຍ ຊຶ່ງໄດ້ປະຕິບັດສືບທອດກັນມາຫລາຍເສັ້ນຄົນ. ການສ້າງຫນັງສື, ການສ້າງບຸນສົນກິນທານ ກໍມີການເຫດການສະຫລອງກັນ ມາເທົ່າທຸກວັນນີ້. ແຕ່ເນື້ອງຈາກວ່າ ໃນບາງຍຸກ ບາງສະໄໝ ສະພາບການຂອງບ້ານເນືອງ ຕົກຢູ່ໃນພາວະສົງຄາມຍືດເຍື້ອຍາວນານ, ປະສົບໄພທຳມະຊາດ ຫນັງສືໃບລານຖືກຍົກຍ້າຍເອົາໄປປະເທດອື່ນ, ຖືກໄຟໄຫມ້, ປ່ວກກັດ ມອດເຈາະ ພົມຮົ່ວໃສ່ ... ເຮັດໃຫ້ຫນັງສືໃບລານ

ທີ່ມີຢ່າງຫລວງຫລາຍ ຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍໄປນັບບໍ່ຖ້ວນ. ຍິ່ງໄປກວ່ານັ້ນ ອັນທີ່ຍິ່ງເຫລືອ ທັງຢູ່ ແຕກມັດ ແຕກຜູກ ກໍມີຫລາຍ. ດ້ວຍຄວາມເປັນຫວ່າງເປັນໃຍ ແລະ ເຫັນໄດ້ຄວາມສຳຄັນ ໃນສະພາບທີ່ມີເງື່ອນໄຂດີ ແລະ ເໝາະສົມ ພະສົງອົງຄະເຈົ້າ ແລະ ຍາດໂຍມ ກໍໄດ້ມີການສ້າງ ຂຽນຫນັງສືຕ່າງໆ ເຫລົ່ານັ້ນຄືນໃໝ່ ແລະ ນຳໃຊ້ຫນັງສືໃບລານຕາມປະເພນີ ສືບທອດກັນມາກໍຍັງມີຢູ່ບາງທ້ອງຖິ່ນ.

ໃນໂອກາດນີ້ ໃນນາມທີ່ປົກສາ ຂ້າພະເຈົ້າເຫັນວ່າ ການສຳນະນາທີ່ຈັດຂຶ້ນ ໃນ 2 ແຂວງພາກເໜືອນີ້ ມີຄວາມຈຳເປັນ ແລະ ຖື ສຳຄັນ, ຂ້າພະເຈົ້າອຽກອ້ອງມາຍັງທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໂດຍສະເພາະ ແມ່ນຫາງຜະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳແຂວງ ເຊິ່ງເປັນເຈົ້າການ ໃນການຈັດຕັ້ງນຳພາ ແລະ ເອື້ອອຳນວຍ ຄວາມສະດວກ ໃຫ້ແກ່ຄະນະສຳຫລວດ ທີ່ຈະສົ່ງມາປະຕິບັດງານ. ທາງ ທ.ສ.ລ. ແຂວງ ແລະ ແນວໂຮມ ຕະຫລອດເຖິງອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ (ຊາວຫນຸ່ມ ແມ່ຍິງ ແລະ ເຍົາວະຊົນ) ທັງໝົດນີ້ ລ້ວນແລ້ວແຕ່ເປັນກ້ອນກຳລັງມະຫາສານ ໃນການຊຸກຍູ້ ປຸກລະດົມນຳພາ ແລະ ປະກອບເທື່ອແຮງ ເຮັດໃຫ້ການສຳຫລວດຫນັງສືໃບລານທີ່ຈະມີຂຶ້ນໃນ 2 ແຂວງພາກເໜືອແຫ່ງນີ້ ໄດ້ບັນລຸຕາມເປົ້າໝາຍ.

"ຊຸກຍູ້ ສິ່ງເສີມ ເຜີຍແຜ່"

(ອັດຕາຫຍິບຄຳເຫັນ ນ. ກົງເດືອນ ເມດຕະວົງ ຫົວໜ້າໂຄງການປົກປັກຮັກສາ ໜັງສືໃບລານລາວ ກ່າວໃນກອງປະຊຸມສຳນະນາ ວຽກງານສຳຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບລານ ທີ່ 2 ແຂວງຜາກເໜືອ.

ເປັນ

ທີ່ຊາບກັນແລ້ວວ່າ ໜັງສືໃບລານຂອງ ພວກເຮົາ ມີຢ່າງຫຼວງ ຫລາຍ ຢູ່ໃນແຕ່ລະວັດ ຊຶ່ງມີເຖິງ 1.700 ກວ່າແຜ່ງໃນທົ່ວປະເທດ, ເອກະສານເກົ່າແກ່ ເຫລົ່ານີ້ ຖ້າຈະເວົ້າໄປແລ້ວ ບໍ່ພຽງແຕ່ບັນຈຸ ເນື້ອໃນຫາງພຸດທະສາສະໜາ ພຽງຢ່າງ ດຽວ ແຕ່ຍັງປະກອບມີບັນດາເອກະສານ ທີ່ກ່ຽວກັບປະຫວັດສາດ, ກົດໝາຍ, ຮີດຄອງ ປະເພນີ, ວັນນະຄະດີ, ໂຫລາສາດ, ຕຳລາຢາ ແລະ ອື່ນໆ ທີ່ຈາລຶກເອົາໄວ້ ໂດຍບັນພະບຸລຸດ ເກົ່າແກ່ຂອງລາວເຮົາ. ກ້າວມາສູ່ຍຸກປະຈຸບັນ ເຫັນວ່າການເຜີຍແຜ່ວັດທະນະທຳ ອັນມີ ຄຸນຄ່າສູງຂອງພວກເຮົາ ໄປສູ່ໂລກພາຍນອກ ຍັງມີຫນ້ອຍ ແລະ ບໍ່ທັນກວ້າງຂວາງ ເທົ່າທີ່ຄວນ, ຜ່ານມາ ກໍມີການລິດຈະນາ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ສ່ວນໃດສ່ວນໜຶ່ງ ໃນ

ໄລຍະສາມສິບ-ສີ່ສິບປີຫລັງ. ແຕ່ກໍຍັງເຫັນວ່າ ບໍ່ທັນພຽງພໍ, ບາງໄລຍະກໍຂາດການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິມເຜີຍແຜ່ອອກສູ່ວົງກວ້າງ ເປັນທີ່ ສັງເກດໄດ້ວ່າ ມາເຖິງປະຈຸບັນ ປະເພນີການ ນຳໃຊ້ໜັງສືໃບລານ ກໍຍັງພົບໃນໝູ່ປະຊາ ຊົນໃນເຂດພື້ນຖານ ໃນຊີວິດປະຈຳວັນຂອງ ພວກເຂົາເຈົ້າ ເຊັ່ນ: ໃຊ້ເຫດຍາມບຸນ ພະເຫວດ ເຫດສະຫລອງຕ່າງໆ.

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບ ລານລາວ ເປັນການຮ່ວມມືໄລຍະຍາວ ແຕ່ 8 ເຖິງ 10 ປີ ລະບວ່າງລັດຖະບານ ສ.ປ.ປ.ລາວ ແລະ ສ.ສ. ເຢຍອະມັນ ໂດຍເລັ່ງໃສ່ ປົກປັກ ຮັກສາໜັງສືໃບລານ ແລະ ພັບສາໃນທົ່ວ ປະເທດ. ຄຽງຄູ່ກັນນີ້ ທາງໂຄງການຍັງມີ ຈຸດປະສົງຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມ ການສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບເອກະສານບູຮານດັ່ງກ່າວ, ສິ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການນຳໃຊ້ຂອງຄົນຢູ່ໃນໃບລານ ເຂົ້າສູ່ ພາກປະຕິບັດຕົວຈິງໃນວົງການສຶກສາ ໂດຍ ສະເພາະຂອງພະສົງ ເພາະພະສົງຈະເປັນຜູ້ ຊົມໃຊ້ເພື່ອເຜີຍແຜ່ສິລະທຳໃຫ້ແກ່ຍາດໂຍນ. ນອກຈາກນີ້ ໂຄງການຂອງພວກເຮົາ ກໍຈະອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ນະໜາຊົນ ທົ່ວໄປ ສາມາດນຳໃຊ້ ແລະ ຮຳຮຽນຄົ້ນຄວ້າ ເອົາເນື້ອໃນໃຈຄວາມ ອັນທີ່ມີຄຸນປະໂຫຍດ ຕໍ່ສັງຄົມໃນຍຸກສະໄໝປະຈຸບັນ ໂດຍການຈັດ ພິມເປັນອັກສອນລາວປະຈຸບັນ ເພື່ອຜູ້ອ່ານ ທຸກໆຄົນ. ໂຄງການຈະເປັນຜູ້ຊຸກຍູ້ປຸກລະດົມ ແຕ່ບໍ່ໝາຍຄວາມວ່າ ໂຄງການຂອງພວກ ເຮົາ ຈະເປັນຜູ້ເຮັດໝົດທຸກວຽກງານ

ເຫລົ່ານັ້ນ. ແຕ່ກໍຈະປະສານສົມທົບລະຫວ່າງ ການຮັກສາຕາມປະເພນີຂອງເຮົາ ແຕ່ບູຮານ ນະການ ພ້ອມທັງເຜີຍແຜ່ອອກຢ່າງກວ້າງ ຂວາງ ໃນທົ່ວປະເທດ ແລະ ໃນໂລກ...

ໂດຍສັງເຂບແລ້ວ ວັດຖຸປະສົງ ຂອງ ໂຄງການພວກເຮົາ ກໍແບ່ງອອກເປັນເນື້ອໃນ ໃຈຄວາມທີ່ສຳຄັນ ດັ່ງນີ້ :

1. ເປັນການປົກປັກຮັກສາໜັງສື ໃບລານ, ພັບສາ ທີ່ມີຢູ່ຕາມວັດວາ ຫລືນຳ ບຸກຄົນ, ຜູ້ໄຕ ທີ່ສະໜອງຕ່າງໆ ໃນທົ່ວ ປະເທດ, ດ້ວຍເຕັກນິກວິຊາການອັນເໝາະ ສົມ ກ່ອນທີ່ເອກະສານເຫລົ່ານັ້ນ ຈະຊຳລຸດ ຊຸດໂຊມ ແລະ ຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍໄປ.
2. ສ້າງສະຕິຕື່ມຕົວ ໃນໝູ່ນະໜາຊົນ ຊຶ່ງລວມທັງພະສົງອົງຄະເຈົ້າ ແລະ ພູທະສາ ສະນິກະຊົນທັງຫລາຍ ໃຫ້ຮູ້ຄຸນຄ່າຂອງໜັງສື ຜຸກໃບລານ, ພ້ອມທັງສິ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການ ປະກອບສ່ວນໂດຍກົງຈາກປະຊາຊົນ ໃນການ ປົກປັກຮັກສາໜັງສືເຫລົ່ານີ້ ຢູ່ໃນທ້ອງຖິ່ນ ຂອງເຂົາເຈົ້າເອງ ...
- (ໂຄງການຂອງພວກເຮົາ ບໍ່ມີວັດຖຸ ປະສົງ ທີ່ຈະຮິບໂຮມເອົາໜັງສືໃບລານ ທີ່ມີຢູ່ໃນວັດຕ່າງໆ ເຂົ້າໄປໄວ້ເປັນສົມບັດລວມ ຢູ່ສູນໂຄງການ ຫລື ບ່ອນໃດ ບ່ອນໜຶ່ງ).
3. ສ້າງສັນຊຸກຍູ້ ເພື່ອໃຫ້ມີວົງການ ຄົ້ນຄວ້າສຶກສາ ໃນທົ່ວສັງຄົມ ແລະ ການ ແລກປ່ຽນບົດຮຽນດ້ານວິຊາການ ກັບ ເພື່ອນມິດຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຄວາມສົນໃຈ ດ້ານນີ້. ອັນນີ້ ບໍ່ໄດ້ໝາຍຄວາມວ່າ

ທ່ານຫົວໜ້າຜະແນກຖະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳຂອງຜັງສາລີ ມອບຂອງທີ່ລະລຶກແກ່ຫົວໜ້າໂຄງການ ໃນໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມ

ພຽງແຕ່ໃນຂອບເຂດ ທາງດ້ານສາສະໜາ ແຕ່ລວມເຖິງຄວາມຮູ້ ແລະ ພູມປັນຍາ ຂອງ ຄົນບູຮານເຮົາທຸກໆດ້ານ.

4. ເສີມຂະຫຍາຍ, ເຜີຍແຜ່ຄວາມຮູ້ ຈາກເອກະສານບູຮານເຫລົ່ານີ້ ໄປສູ່ວົງ ກວ້າງ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ເຕັກນິກທີ່ສະໄຫມ ເຊັ່ນ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງຄອມພິວເຕີ ແລະ ອື່ນໆ ຂຽນຕົວຫນັງສືທຳ ແລ້ວຈັດພິມເຜີຍ ແຜ່ ທັງເປັນຕົວລາວສະໄຫມ ແລະ ຕົວທຳ.

5. ເຂົ້າຂໍ້ມູນບັນຊີຫນັງສືໃບລານ ໄວ້ເປັນຫລັກຖານ, ເປັນຄັງສາງແຫ່ງເອກະ ສານ ເພື່ອປ້ອງກັນການຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍ ໂດຍນຳໃຊ້ເຄື່ອງຖ່າຍໄມໂຄຣຟິມ ສຳລັບ ຫນັງສືທີ່ມີຄຸນຄ່າຫາຍາກ ໄວ້ເພື່ອມັກຮຽນຮູ້ ມັກຄົ້ນຄວ້າ ຮຸ່ນຕ່ຳໄປ ...

ໂຄງການຂອງພວກເຮົາ ຈະດຳເນີນ ການສຳຫລວດ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຫນັງສື ໃບລານໃນບາງວັດ ບໍ່ໄດ້ຫມາຍຄວາມວ່າ ຈະມີຄວາມສາມາດສຳຫລວດທັງຫມົດ ທຸກໆ ວັດ, ຈະມີການເລືອກເຟັ້ນເອົາບາງວັດທີ່ສຳຄັນ ເກົ່າແກ່ ແລະ ມີເອກະສານສຳຄັນຫລາຍ... ຫັງນີ້ການເລືອກເຟັ້ນດັ່ງກ່າວ ກໍຈະຕົກລົງກັນ

ເປັນເອກະພາບ ກັບທາງອຳນາດການປົກຄອງ ທ້ອງຖິ່ນ ຝ່າຍ ພ.ສ.ລ. ແລະ ແນວໂຮມ.

ການລົງສຳຫລວດ ແມ່ນໄດ້ຈັດຕັ້ງ ເປັນໜ່ວຍສຳຫລວດສະເພາະ ທີ່ລົງເຄື່ອນ ໄຫວປະຈຳໃນແຕ່ລະບ່ອນ ຊຶ່ງເປັນໜ່ວຍ ງານຫນຶ່ງ ທີ່ເຮັດວຽກຕາງໜ້າໂຄງການ ຂອງກະຊວງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບທາງ ຜະແນກວັດທະນະທຳ ແລະ ພ.ສ.ລ. ແຂວງ

ຫລືເນື່ອງ. ການສຳຫລວດແມ່ນຈະໄດ້ບັນທຶກ ເອົາຂໍ້ມູນຕ່າງໆ ຈາກໃບລານ ຊື່ເລື່ອງ ປະເພດ ຫມວດຫມູ່ ປີຈານ ຊື່ຜູ້ລິຂະນາ ງລງ ເພື່ອເຮັດເປັນບັນຊີເອົາໄວ້ ... ການເຮັດວຽກ ຂອງໜ່ວຍສຳຫລວດ ໃນແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ຈະໄດ້ປະສານສົມທົບ ຢ່າງສະໜິດແໜ້ນ ກັບພະສົງສາມະເນນ ໃນແຕ່ລະວັດ ພ້ອມດ້ວຍ ເຖົ້າແກ່ ພໍ່ແມ່ປະຊາຊົນ ຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ພາຍໃນບ້ານ ທັງນີ້ ກໍເພື່ອສະແດງເຈດຕະນາ ອັນບໍລິສຸດຂອງຄະນະໂຄງການ ທີ່ລົງມາ ສຳຫລວດເກັບກຳຂໍ້ມູນ ແຕ່ບໍ່ໄດ້ຮິບໂຮມເອົາ ຫນັງສືຂອງທາງວັດ ຫລື ທາງບ້ານໄປ. ພ້ອມນີ້ ກໍສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ທາງພື້ນຖານເອງ ໄດ້ມີສ່ວນປະກອບໃນວຽກງານອັນນີ້ເຊັ່ນກັນ. ພາຍຫລັງຈາກການສຳຫລວດ ເກັບກຳຂໍ້ມູນ ສຳເລັດເສັດສິ້ນ ພາລະບົດບາດໃນການ ປົກປັກຮັກສາຕໍ່ໄປ ກໍຈະແມ່ນເປັນໜ້າທີ່ ຂອງພະສົງ ແລະ ຊາວບ້ານເອງ.

ທ່ານຄຳແຂງດາວ ປະທຳມະວົງ ຄະນະໂຄງການ ກຳລັງອະທິບາຍກ່ຽວກັບ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການສຳຫລວດ ໃນໂອກາດເຂົ້າຮ່ວມກອງປະຊຸມທີ່ແຂວງຜັງສາລີ

ຮ່ວມມື ຮ່ວມແຮງ ຮ່ວມໃຈ

(ຄັດຈາກບາງຕອນ ບົດປະກອບຄຳເຫັນ ຂອງ
ທ່ານສາສະດາຈານ ດອ. ຣະຮັນ ຣຸນດິອຸສ ຊຽວຊານ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ,
ທີ່ປຶກສາກິຕິມະສັກ ປະຈຳໂຄງການ ຕໍ່ກອງປະຊຸມ 2 ແຂວງພາກເໜືອ)

ຂອງກອງທຶນນີ້ ບໍ່ແມ່ນ
ການໃຫ້ທຶນທີ່ຫລວງ
ຫລາຍ ແຕ່ເປັນການຊຸກ
ຍູ້ຊ່ວຍເຫລືອ ປະເທດ
ຕ່າງໆ ໃຫ້ດຳເນີນການ

ແລະ ເປັນທີ່ຄາດຫວັງວ່າ ຈະໄດ້ຮັບການ
ຊ່ວຍເຫລືອຕໍ່ໄປ. ໂຄງການນີ້ ເປັນທີ່ເຜີງ
ພິຈາລະນາຂອງລັດຖະບານ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ
ເພາະວ່າ ໄດ້ຮັບການຮ່ວມມື ເປັນຢ່າງດີ
ຈາກທຸກພາກສ່ວນ ນັບແຕ່ຂັ້ນກະຊວງ,
ແຂວງ, ອຳນາດການປົກຄອງ, ແນວໂຮມ
ພະສົງ ຕະຫລອດຮອດຊາວບ້ານ.

ນະ ໂຍບາຍໃນການຕັ້ງ
ກອງທຶນເພື່ອຊ່ວຍ
ເຫລືອ ດ້ານວັດທະ

ນະທຳ ໃຫ້ແກ່ບັນດາປະເທດຕ່າງໆ ຂອງ
ລັດຖະບານ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນນີ້ ມີມາ
ປະມານ 20-30 ປີຜ່ານມາ ເຊິ່ງເກີດ
ຈາກການສຳນຶກເຖິງບັນຫາຕ່າງໆ ທີ່
ເກີດຂຶ້ນມາ ໃນໄລຍະທີ່ມີການແລກປ່ຽນ
ສິນຄ້າ ໂດຍເສລີ, ມີການສົ່ງສິນຄ້າ
ຕ່າງໆອອກ, ມີການສົ່ງຂ່າວສານຂໍ້ມູນ
ທາງໂທລະພາບ ແລະ ສິ່ງພິມຕ່າງໆ
ເຮັດໃຫ້ປະເທດທີ່ກຳລັງພັດທະນາ ຮັບເອົາ
ວັດທະນະທຳ ແລະ ອະລິຍະທຳ ຂອງ
ປະເທດຕາເວັນຕົກເຂົ້າມາ ລາງເທື່ອ
ກໍ່ຫລົງລົນວັດທະນະທຳທີ່ດີງາມຂອງ
ຊາດຕົນໄປ ແລະ ມໍລະດົກທາງພູມປັນຍາ
ຂອງບັນພະບຸລຸດກຶກສູນເສຍໄປ. ລັດຖະ
ບານ ສ.ສ.ເຢຍຣະມັນ ຈຶ່ງໄດ້ມີໂຄງການ
ຊ່ວຍເຫລືອດ້ານວັດທະນະທຳຂຶ້ນມາ
ແຕ່ວ່າເປັນກອງທຶນນ້ອຍໆ, ຫລັກການ

ອະນຸລັກ ປົກປັກຮັກສາມູນມັງ ທາງ
ວັດທະນະທຳ ຂອງປະເທດຕົນ ສືບຕໍ່ໄປ.

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສື
ໃບລານລາວ ເປັນໂຄງການຫນຶ່ງ ທີ່ໄດ້
ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອຈາກລັດຖະບານ
ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ໃນໄລຍະຍາວນານ
ເພາະວ່າ ໂຄງການອື່ນໆ ທີ່ຢູ່ໃນກອງທຶນນີ້
ເປັນໂຄງການສັ້ນ 1-2 ປີ ແຕ່ໂຄງການນີ້
ໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອມາ 5 ປີແລ້ວ

ໃນການຊ່ວຍເຫລືອໂຄງການນີ້
ປະຊາຊົນເຢຍຣະມັນ ມີຄວາມພາກພູມ
ໃຈ ທີ່ໄດ້ມີສ່ວນຮ່ວມ ໃນຂະບວນການ
ອະນຸລັກ ແລະ ພື້ນຟູຄຸນຄ່າທາງວັດທະ
ນະທຳ ຮ່ວມກັບປະຊາຊົນຊາວລາວ
ເຊິ່ງນັບວ່າເປັນວຽກງານທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່.

* * * *

ບໍ່ແກ້ວ ບໍ່ແຫ່ງພູມປັນຍາ

ໂດຍ : ສີແພງ ວົງປັນຍາ

ຫົວໜ້າຜະແນກ ກະແຫລງຂາວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ
(ກ່າວຕໍ່ກອງປະຊຸມສຳມະນາ ວຽກງານປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບລານ
21-22 ເມສາ 1997 ທີ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ)

ນັບ ວ່າເປັນຄັ້ງປະຫວັດສາດ ສຳລັບແຂວງບໍ່ແກ້ວຂອງພວກເຮົາ

ທີ່ໄດ້ຮັບການອູ້ມອູ້ຊ່ວຍເຫລືອ ຈັດກອງປະຊຸມສຳມະນາ ໃນການປົກປັກຮັກສາໜັງສືໃບລານ ຊຶ່ງແມ່ນມູນມໍລະດົກ ອັນປະເສີດຂອງລາວ ດັ່ງໃນຊຸມປີຜ່ານມາ ທາງໂຄງການໄດ້ເປີດກອງປະຊຸມລະດັບພາກເໜືອຂຶ້ນ ທີ່ແຂວງຫລວງພະບາງ ແລະ ຕໍ່ມາ ກໍໄດ້ເຄື່ອນໄປເປີດຢູ່ບັນດາແຂວງພາກເໜືອ ແລະ ຂ້າພະເຈົ້າກໍມີຄວາມຝັນຢູ່ວ່າ ມີໃດຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ຈະມີກອງປະຊຸມສຳມະນານີ້ ແຕ່ຄວາມຝັນມັນກໍເກີດເປັນຈິງ ໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການສຳຫຼວດ ມີພຽງແຕ່ຂຶ້ນບັນຊີ ໄວ້ຈຳນວນໜຶ່ງ ເທົ່ານັ້ນ ຄື: ເມືອງຫ້ວຍຊາຍ, ເມືອງຕົ້ນເຜິ້ງ ແລະ ເມືອງປາກທາ ສ່ວນເມືອງເມິງ ແລະ ເມືອງຜາອຸດົມ ທາງຜະແນກພວກເຮົາກໍບໍ່ທັນໄປຂຶ້ນບັນຊີເທື່ອ ແຕ່ບັນດາພະແນກລາຍເຖລະ ອອກຕົນຍາດ ໂຍມ ພ້ອມດ້ວຍຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ກໍໄດ້ມີຄວາມພະຍາຍາມປົກປັກຮັກສາຕລອດມາ

ວັດແກ້ວ ໃນສວັນຫມາອາມ ເມືອງຫ້ວຍຊາຍ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ

ເຖິງວ່າ ບໍ່ໄດ້ເຕັມເມັດເຕັມສ່ວນ ກໍຍັງມີປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ການປົກປັກຮັກສາ ໄດ້ຈຳນວນໃດຈຳນວນໜຶ່ງ ສ່ວນອີກຈຳນວນໜຶ່ງ ກໍແມ່ນຢູ່ໃນການຄອບຄອງຂອງບຸກຄົນ ບາງອັນມັນກໍເປັນຕຳລາທາງທຳ ບາງອັນມັນກໍເປັນຮອງຮອຍປະຫວັດສາດຂອງວັດວາ ຫລືວ່າການຕຳລົງຊີວິດທາງວັດທະນະທຳ ບາງອັນມັນກໍຮັບໃຊ້ການປິ່ນປົວ.

ສະພາບໃບລານຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ ປັດຈຸບັນສ່ວນໃຫຍ່ ຢູ່ຕາມຫົວວັດຕ່າງໆ ຍັງມີຫລາຍ ແຕ່ກຶກປະປ່ອຍໄວ້ຕາມມິຕາມເກີດ ບໍ່ໄດ້ຮັບການປົກປັກຮັກສາຢ່າງກຶກຕ້ອງ. ສ່ວນໜຶ່ງ ກໍເນື່ອງມາຈາກວ່າ ປະຊາຊົນ ຫລືວ່າ ເຈົ້າອາວາດວັດຕ່າງໆ ກໍບໍ່ທັນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຢ່າງໜັກແໜ້ນ ຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາມູນມໍລະດົກດັ່ງກ່າວ, ຍ້ອນຄວາມຮູ້ເທົ່າບໍ່ເຖິງການ, ອັນໜຶ່ງ ຍ້ອນ

ບໍ່ມີວິທີການປົກປັກຮັກສາ. ສ່ວນໜຶ່ງກໍບໍ່ທັນເຂົ້າໃຈວ່າ ໜັງສືໃບລານນີ້ແມ່ນຫຍັງ? ເພາະວ່າບໍ່ທັນໄດ້ຮັບການຊີ້ນຳ ຫລື ແນະນຳຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ມີແຕ່ຢູ່ບັນດາຫົວວັດໃຫຍ່ໆ ບ້ານໃຫຍ່ໆ ທີ່ມີການປົກປັກຮັກສາໄວ້ດີ, ດ້ານຫີນຮອນໃຫ້ແກ່ການເກັບມ້ຽນກໍຂາດເຂີນ ຕູ້ຄຳພິກິມິນ້ອຍທີ່ສຸດ. ຫລາຍວັດບໍ່ມີຕູ້ຄຳພິກິມິນ້ອຍທີ່ປົກປັກຮັກສາ ເຮັດໃຫ້ສະພາບປວກກັດ, ຫນູກັດ. ຕົກໂມະ ກໍຍັງມີອັນນັ້ນ ມັນແມ່ນຜົນຮ້າຍທີ່ເປັນຈິງໃນໄລຍະຜ່ານມາ ຕາມທີ່ທາງຜະແນກເຮົາ ໄດ້ລົງເບິ່ງບາງວັດ ແລະ ອີກເຫດຜົນໜຶ່ງ ຢູ່ວັດຜັດບໍ່ມີຄູບາອາຈານອາວຸໂສ ທີ່ມີຄວາມໜັກແໜ້ນ ທີ່ເປັນຫວ່າງເປັນໃຍນຳບັນດາວັດຢູ່ວັດ ຈຶ່ງພາໃຫ້ຂາດການດູແລ ແລະ ຜູ້ທີ່ຈະ ດູແລ, ວັດວາກໍເສົ້າຫມອງ ພາໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍ ຕໍ່ສິ່ງຂອງທີ່ຄວນຮັກສາ

ໂດຍສະເພາະຫນັງສືຜູກໃບລານ. ນະໂອກາດນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າ ອໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ຄວາມເປັນຫວັງເປັນໃຍ ຂອງ ກະຊວງກະແຫລງຂ່າວ-ວັດທະນະທຳ ແລະ ຄະນະໂຄງການ ໃບລານ ມາຈັດສຳມະນານີ້ຂຶ້ນ ແລະ ຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ການນຳຂອງ ແຂວງ ທີ່ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ຂຸດສຳມະນາ ທີ່ໄດ້ ຈັດຕາມກຳນົດເວລາທີ່ຄາດຫມາຍໄວ້. ພິເສດ ຂ້າພະເຈົ້າ ອໍສະແດງຄວາມຮູ້ບຸນຄຸນຕໍ່ລັດຖະບານເຢຍຣະມັນ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ ການຊ່ວຍເຫລືອທາງດ້ານໂຄງການ ປົກປັກຮັກສາຫນັງສືຜູກ ໃບລານ ທີ່ໄດ້ສົມທົບກັບກະຊວງກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ມາຈັດຂຸດສຳມະນານີ້ຂຶ້ນ ຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວ. ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ສຳມະນາຂຸດນີ້ ຈະມີຜົນອັນສູງທີ່ສຸດ ໃຫ້ແກ່ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການເກັບມ້ຽນ, ການຄົ້ນຄວ້າ ຄວາມສຳຄັນຂອງຫນັງສືຜູກໃບລານ ທີ່ບັນພະບູລຸດ ຂອງ ລາວໄດ້ສ້າງ ແລະ ໄດ້ເຮັດໄວ້ໃຫ້ຄົນຮຸ່ນພວກເຮົາ ໄດ້ເຫັນຢູ່ ໃນວັນນີ້ ແລະ ກໍຈະໄດ້ນຳເອົາມາໃຊ້ຄູ່ກັບຊີວິດສັງຄົມ ການສຶກສາວັດທະນະທຳຫລາຍຢ່າງ ຕລອດຮອດການປົນ ປົວສຸຂະພາບ ຫລືວ່າການຄົ້ນຄວ້າຊອກຫາມູນເຄົ້າ ປະຫວັດສາດ. ສະນັ້ນຈຶ່ງເວົ້າໄດ້ວ່າ ເອກະສານໃບລານ

ເປັນເອກະສານທີ່ສຳຄັນທີ່ສຸດ ສຳຫລັບ ປະຫວັດສາດ ແລະ ເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ ເຂົ້າໃຈຫລາຍກ່ອນເກົ່າ. ອີກອັນຫນຶ່ງ ມັນກໍຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຮົາ ຢູ່ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ຮູ້ຈັກວິທີການປົກປັກຮັກສາ ຢ່າງມີວິທະຍາສາດ ອັນນັ້ນ ແມ່ນຄວາມ ຫວັງອັນແຮງກ້າຂອງຂ້າພະເຈົ້າ. ບັນດາຜູ້ຊົງຄຸນວຸດທິ ພະສົງສຳມະເນນ ຂອງພວກເຮົາຈະໄດ້ນຳເອົາຈິດໃຈເນື້ອໃນ ທີ່ພວກເຮົາຄອງຄອຍຢາກຮູ້ ໄປວາງ ແຜນ ວິທີການຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ຢ່າງ ກົກຕ້ອງ ແລະ ກໍເພີ່ມຄວາມຮູ້ຄຸນຄ່າ ຂອງມັນຢ່າງເລິກເຊິ່ງ.

ໃນທີ່ຜ່ານມາ ຂະແໜງວັດທະ ນະທຳຂອງແຂວງ ກໍໄດ້ພະຍາຍາມ ເອົາໃຈໃສ່ຊື້ນຳ ອັນບັນຊີໃນການປົກປັກ ຮັກສາ ແຕ່ກໍຍັງບໍ່ທັນທົ່ວເຖິງ ແລະ ບໍ່ທັນສຳເລັດ. ສະນັ້ນ ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ປີ 1997-98 ນີ້ ພວກເຮົາຄາດວ່າຈະໃຫ້ ມັນສຳເລັດ ໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫລືອ ຈາກທາງໂຄງການ ກໍຄືຈາກກະຊວງ

ຊຶ່ງຈະໄດ້ຮັບການອຳນວຍຄວາມສະດວກ ໃນການສຳຫລວດຈາກທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພື້ນຖານ. ໃນແນວທາງນະໂຍບາຍ ຂອງພັກ ແລະ ລັດ ຕໍ່ວຽກງານວັດທະ ນະທຳ ເພິ່ນກໍໄດ້ເຫນັ້ນຫນັກຢ່າງເປັນ ປະຈຳ ໃນການ ປົກປັກຮັກສາມູນເລະດົກ ດ້ານວັດທະນະທຳອັນລ້ຳຄ່ານີ້ຕລອດມາ ເພື່ອໃຫ້ວັດທະນະທຳ ໄດ້ຮັບການເສີມຂະ ຫຍາຍ ແລະ ນຳໃຊ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບການ ພັດທະນາຊີວິດສັງຄົມໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ອະນາຄົດ. ພ້ອມກັນນັ້ນ ດ້ານຮີດຄອງ ປະເພນີອັນຈົບງາມຂອງພວກເຮົາ ກໍຈະ ໄດ້ຮັບການສົ່ງເສີມຢ່າງກົກຕ້ອງ ເວົ້າ ສະເພາະຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວຂອງພວກເຮົາ ປະກອບດ້ວຍຫລາຍຊົນເຜົ່າ ມັນສະຫລັບ ສັບຊ້ອນ ຮີດຄອງປະເພນີອັນຈົບງາມ ກໍຫລາຍ ເວົ້າລວມ ສາສະໜາພຸດ ສະເພາ ຢູ່ແຂວງບໍ່ແກ້ວຂອງພວກເຮົາ ມີຫລາຍເຜົ່າສ່ວນນ້ອຍ ແລະ ການ ດ້າລົງຊີວິດ ຮີດຄອງປະເພນີກໍແຕກ ຕ່າງກັນ ມີ ລີ້, ລາວ ເປັນຕົ້ນຕໍ ມີຍວນ

ແລະ ອີກສ່ວນຫນຶ່ງ ກໍຍັງມີຊົນເຜົ່າ ລາວເທິງສາມຕ້າວ ກໍນັບຖືສາສະໜາ ພຸດ ຢູ່ໃນອົງເຂດຕາແສງບ້ານປຸ້ງ. ບ້ານປຸ້ງໃນປະຫວັດສາດ ເພິ່ນເອີ້ນວ່າ ເຂດສາມຕ້າວ ເປັນເມືອງສາມຜູ້ ຕໍ່ມາ ປັດຈຸບັນຈຶ່ງໃສ່ເຂດບ້ານປຸ້ງ ຊຶ່ງມີເຜົ່າ ສາມຕ້າວຢູ່ຫີ້ນ ແມ່ນນັບຖືສາສະໜາ ພຸດ. ສະນັ້ນ ແຂວງພວກເຮົາຈຶ່ງຈຳເປັນ ຈະຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ລົງເລິກ ວາງວິທີການໃນການຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ຊອກຫາ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການສຳຫລວດອັນນີ້.

ຂ້າພະເຈົ້າກໍເຊື່ອຫມັ້ນວ່າ ພາຍຫລັງ ສຳເລັດຂຸດສຳມະນານີ້ ຈະເປັນການປຸກ ລະດົມນ້ຳໃຈຮັກຊາດ ຮັກວັດທະນະທຳ ຮັກຮີດຄອງປະເພນີ ຂອງບັນດາຊົນຄົນ ໃນສັງຄົມ ຫລືວ່າບັນດາເຜົ່າ ທີ່ຂ້າພະເຈົ້າ ໄດ້ເວົ້າມານັ້ນ ເພີ່ມຄວາມຮັກຊາດຂຶ້ນ ແລະໄດ້ຮູ້ຈັກກຸນນະໂນມອນ ວັດຖຸມໍລະດົກ ວັດທະນະທຳ ທີ່ບັນພະບູລຸດຂອງເຮົາ ໄດ້ສ້າງໄວ້ນັ້ນ ຫລາຍກວ່າເກົ່າ. ❀ ❀

ນາງທັດສະນະ

ດາລາ ກັນລະຍາ ຄະນະປະຈຳສູນກາງແນວລາວສ້າງຊາດ
ທີ່ປຶກສາກິຕິມະສັກປະຈຳໂຄງການ

" ການເຕົ້າໂຮມພາກສ່ວນຕ່າງໆ ທີ່ມີສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງກັບວຽກງານວັດທະນະທຳ ໃນຄັ້ງນີ້ ເປັນບາດກ້າວອັນສຳຄັນໃນການຊອກຫາຄວາມອາດສາມາດ ທີ່ຈະຮ່ວມມື, ຮ່ວມໃຈກັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ມໍລະດົກທາງພູມປັນຍາ ທີ່ຢູ່ແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ໄດ້ຮັບການ ອະນຸລັກ ພ້ນຟູ ໃຫ້ມີຊີວິດຊີວາຂຶ້ນມາ " .

ທ່ານ ຄຳສິງ ພິມສະຫວັນ ເຈົ້າເມືອງໆຂວາ

" ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ ຈະກາຍເປັນແສງສະຫວ່າງເຍືອງທາງໃຫ້ແກ່ ການສືບຕໍ່ວຽກງານ ການອະນຸລັກວັດທະນະທຳທາງດ້ານວັດຖຸ ແລະ ຈິດໃຈ, ເຮັດໃຫ້ແຂວງຜົ້ງສາລີ ກໍ່ຄື ເມືອງຂວາ ມີຄວາມຫວັງຂຶ້ນຕື່ມ ທີ່ຈະໄດ້ມີໂອກາດຕ້ອນຮັບການມາສຳຫລວດ ຂອງ ໂຄງການ ໃນອີກບໍ່ດົນນີ້ " .

ທ່ານ ຍິນໄຊ ແກ້ວລາ ຫົວໜ້າພະແນກກະແຫລງຂ່າວ
ແລະ ວັດທະນະທຳ ແຂວງຜົ້ງສາລີ

" ຕໍ່າມກອງປະຊຸມອັນເປັນປະຫວັດສາດຄັ້ງນີ້ ຂ້າພະເຈົ້າເຊື່ອວ່າ ຈະເປັນການເພີ່ມ ຄວາມຮູ້, ຄວາມສາມາດ, ເປັນການປະກອບເອກະສານຄູ່ມື ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານວັດທະ ນະທຳແຕ່ລະເມືອງ ທັງຍັງເປັນໂອກາດທີ່ຫາໄດ້ຍາກ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃນທົ່ວແຂວງໄດ້ມີໂອກາດພົບປະ ກອດກອນບົດຮຽນ ດ້ານວັດທະນະທຳ ໂດຍສະເພາະ ຫນັງສືໃບລານ ເຊິ່ງເປັນເລື່ອງໃຫມ່ ຢູ່ແຂວງ ຜົ້ງສາລີ " .

ທ່ານ ທອງຍິນ ຄຸນສະຫງ່າ ຮອງຫົວໜ້າພະແນກກະແຫລງຂ່າວ
ແລະ ວັດທະນະທຳ ແຂວງຜົ້ງສາລີ

" ພາຍຫລັງທີ່ເຄີຍໄດ້ໄປຮ່ວມກອງປະຊຸມຢູ່ແຂວງອຸດົມໄຊແລ້ວ, ຂ້າພະເຈົ້າກໍ່ມີຄວາມ ຄອງຄອຍ ຈົນມາຮອດນັ້ນຄວາມຫວັງໄດ້ເປັນຈິງ, ຂໍສະແດງຄວາມຊົມເຊີຍ ຕໍ່ຄະນະ ຮັບຜິດຊອບໂຄງການ ແລະ ທ່ານ ສາສະດາຈານ ດຣ. ຣະຮັນ ຮຸນດິອຸສ ທີ່ໄດ້ໃຫ້ຄວາມ ເປັນທ່ວງເປັນໄຍ ເດີນທາງໄກແສນໄກ ມາເປີດກອງປະຊຸມຄັ້ງປະກົມມະລືກ ຂອງການ ອະນຸລັກຫນັງສືໃບລານ ໃນແຂວງຜົ້ງສາລີ " .

ພະອາຈານ ວິໄລພອນ ອຸດຕະປານ ປະທານ ພ.ສ.ລ. ແຂວງຜົ້ງສາລີ

" ເປັນນິມິດຫມາຍອັນດີ ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນແນວທາງອັນກົກຕ້ອງຂອງພັກ ແລະ ລັດ ເຮົາ, ທັງສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນ ສັດທາອັນແຮງກ້າ ຂອງລັດຖະບານສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ທີ່ໄດ້ ຊອກຄູ່ທາງ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ພະທຳມະວິໄນ ບັນດາຄຳພີດີກາຕ່າງໆ ໄດ້ຮັບການອະນຸລັກ ສືບຕໍ່ໄປ".

ທ່ານ ຫິດເຫລັກ ສິດທິປະເສີດ ປະທານແນວລາວສ້າງຊາດ ເມືອງຜົ້ງສາລີ

" ເປັນເຫດການອັນສຳຄັນ ທີ່ບໍ່ເຄີຍມີມາກ່ອນ, ພວກຂ້າພະເຈົ້າກືວ່າ ເປັນກອງປະຊຸມ ທີ່ສຳຄັນ ຕໍ່ວຽກງານວັດທະນະທຳຂອງແຂວງ".

ທ່ານ ສິງຄຳ ສຸນິວົງ ຫົວໜ້າຫ້ອງການກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເມືອງບຸນໃຕ້

" ເປັນການຊຸກຍູ້ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ພະສົງ ໄດ້ສະດັງຕື່ມຕໍ່ກັບຄຸນຄ່າຂອງມູນມັງ ເກົ່າແກ່ ເຊິ່ງທີ່ຜ່ານມາ ມັນໄດ້ຖືກປະລະ ແລະ ຫລົງລືມໄປເກືອບຫມົດ".

ທ່ານ ຄຳຈັນ ສະກຸນຕະຫວະ ຫົວໜ້າຫ້ອງການກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເມືອງຂວາ

" ບໍ່ພຽງແຕ່ໄດ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮັບຮູ້ທິດທາງ ແລະ ວິຊາການ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ຫນັງສືໃບລານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງໄດ້ນິໄອກາດແລກປ່ຽນບົດຮຽນ ກັບນັກປາດ ອາຈານ ຜູ້ມີຄວາມຮູ້ ຄວາມສາມາດ ຫລາຍທ່ານ".

ທ່ານຍອດແສງ ແກ້ວວັງລາດ ຫົວໜ້າຫ້ອງການກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເມືອງໃຫມ່

" ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ ໄດ້ຍັງຢືນໃຫ້ເຫັນວ່າ ພັກ ແລະ ລັດຖະບານ ໄດ້ເອົາໃຈໃສ່ ປັບປຸງ ແລະ ເສີມຂະຫຍາຍວຽກງານວັດທະນະທຳໃຫ້ດີຂຶ້ນກວ່າເກົ່າ ກາຍເປັນຮູບປະທຳ ວົງສູ່ປະຊາຊົນ ຢ່າງແທ້ຈິງ".

ພະອາຈານ ຄຳຫມັ້ນ ສີຣິແພງພັນ ປະທານ ພ.ສ.ລ. ແຂວງບໍ່ແກ້ວ

“ຫນັງສືຜູກໃບລານ ແມ່ນມີຄວາມໄກ້ຊິດສະນິດແຫນ້ນ ກັບຊີວິດປະຊາຊົນລາວ ມາແຕ່ ດົນນານ ທັງເປັນແຫລ່ງທ້ອນໂຮມສິລະປະ, ຄຳສັ່ງສອນ, ຂະນົບທຳນຽມ ຮິດຄອງ ປະເພນີ ທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງຕົກທອດມາຮອດຍຸກເຮົາ ຍ້ອນເຫັນໄດ້ຄຸນຄ່າ ແລະ ຄວາມ ສຳຄັນ ມາໃນເວລານີ້ ຈຶ່ງສົມຄວນຕ້ອງໄດ້ມີການປຸກລະດົມ ສະຕິຕື່ນຕົວໃນທົ່ວສັງຄົມ ຢ່າງຈິງຈັງ, ທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຄວນເຂົ້າຮ່ວມໃນຂະບວນການຟື້ນຟູ ແລະ ປົກປັກຮັກສາຢ່າງເປັນຮູບປະທຳ ແລະ ກວ້າງຂວາງ”.

ທ່ານ ສິມບູນ ແກ້ວອຳພອນ ຫົວຫນ້າຫ້ອງການກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເມືອງຕົ້ນເຜີ້ງ

“ໂຄງການນີ້ ໄດ້ກະຕຸກຊຸກຍູ້ ຈິດໃຈຂອງປະຊາຊົນ ນັບທັງພະສົງສາມະເນນ, ເກົ້າແກ່ ອາວຸໂສ ເພີ່ມຄວາມຮັກ, ຄວາມຫວງແຫນ ຕໍ່ວັດທະນະທຳຕົນເອງຂຶ້ນຕື່ມ”.

ທ່ານ ຫິດແພງຈັນ ປະທານແນວລາວສ້າງຊາດ ແຂວງບໍ່ແກ້ວ

“ເປີດໂອກາດໃຫ້ແຕ່ລະເມືອງ, ແຕ່ລະເຜະແນກການ ນັບທັງນັກປາດອາຈານ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ໄດ້ມາພົບປະແລກປ່ຽນ ກອດກອນບົດຮຽນ ທັງອະດີດ, ປັດຈຸບັນ ເພື່ອອະນາຄົດ ບໍ່ສະເພາະແຕ່ວຽກງານໃບລານເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ເພື່ອຊັບສົມບັດຂອງຊາດ”.

ທ່ານ ຄຳດາ ປະຕຸມມາ ຫົວຫນ້າຫ້ອງການກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳເມືອງຍອດອູ

“ບໍ່ສະເພາະແຕ່ ເປັນການເພີ່ມທະວີຕໍ່ການອະນຸລັກຮັກສາ ແລະ ຟື້ນຟູໃບລານເທົ່ານັ້ນ ຍັງເປັນການສົ່ງເສີມ ແລະ ອະນຸລັກ ວັດທະນະທຳຂອງຊາດນຳອີກ”.

ທ່ານ ສິມສີ ຈິດຕະລືໄຊ ຫົວຫນ້າຫ້ອງການກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ ເມືອງປາກທາ

“ຂ້າພະເຈົ້າຈະນຳເອົາບົດຮຽນ ແລະ ເນື້ອໃນອັນສຳຄັນນີ້ ໄປເປີຍແຕ່ແກ່ພະສົງ ແລະ ຊາວບ້ານ ເພື່ອກະກຽມການໄປຮອດໄປເກີງຂອງໂຄງການ ເຊິ່ງເປັນຄວາມຫວັງ, ຄວາມໄຜ່ຜັນຂອງ ພວກຂ້າພະເຈົ້າ”.

ທ່ານ ມັງກອນ ສິລິປັນຍາ ຫົວໜ້າຫ້ອງການກະແຫລງຂ່າວ
ແລະ ວັດທະນະທຳ ເມືອງຫ້ວຍຄຸຍ

" ກອງປະຊຸມຄັ້ງນີ້ ແມ່ນການນຳເອົາພູມປັນຍາຈາກບັນດານັກປາດອາຈານ ມາປຸກຈິດ
ສຳນຶກ ແລະ ຄວາມຄິດໃໝ່ໆຂຶ້ນມາ ວ່າຈະຕ້ອງໄດ້ປະສານສົມທົບ ເຕັກນິກສະໄຫມໃໝ່
ກັບມໍລະດົກອັນດັ້ງເດີມຂອງພວກເຮົາ ເພື່ອສ້າງເອກະລັກໃໝ່ຂຶ້ນມາ ບົນພື້ນຖານ
ອັນດັ້ງເດີມ ທີ່ມີຢູ່ແລ້ວນີ້ ແມ່ນເລື່ອງທີ່ສຳຄັນ " .

ທ່ານ ຄຳອ່ອນ ຈາກຫ້ອງການກະແຫລງຂ່າວ
ແລະ ວັດທະນະທຳ ເມືອງຜາອຸດົມ

" ການບູລະນະມໍລະດົກວັດທະນະທຳ ບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານວັດຖຸ ຫລືຈິດໃຈ ທີ່ພວກເຮົາ
ກຳລັງຄົ້ນຄວ້າຢູ່ນີ້ ນັບວ່າເປັນບາດກ້າວອັນສຳຄັນ ແຫ່ງການຟື້ນຟູຄັງສົມບັດຂອງຊາດ " .

ຄະຕິຄຳກອນ

(ຄັດຈາກໃບລານວັດໃໝ່ສຸວັນນະພູມມາຮາມ ແຂວງຫລວງພະບາງ)

ຮິບໂຮມໂດຍ : ໄພວົງ ຫົງສັກສິດ

ຊາດໃດໄຮ້ ການຊ່າງຊຳນານສິລ
ໂລກກາຫ້ວງ ມິນທາດູມິນ
ຄົນເຮົານີ້ ຕົນຕາຍໄວ້ຊື່ ຕິຕາຍ
ນ້ຳຂອງກວ້າງຕໍ່ກວ້າງ ກໍຍັງຍິ່ງກອງເກີງ
ກຳໄດ້ເປັນພະຍາແລ້ວ ຢ່າລືມຜົນພວກໄພ
ຢ່າໄດ້ຊື່ຂົນຂອງຕ້ອນໄປທອມມິດງາມ
ເຫັນວ່າມີເຮືອແລ້ວ ຢ່າລືມແພໄມ່ໃຜ
ຮັກກັນແລ້ວແມ່ນຢູ່ອອບຈັກກະວານ ກໍດີ
ຊຶ່ງກັນແລ້ວແມ່ນຮຽງຫມອນຊ້ອນບ່ອນກໍຕາມຫ້ອນ
ການກະທຳອາຊີບຊີ້ວຊ້າ ບໍ່ຫ້ອນວ່າເຄີຍມີ
ຂຶ້ນຊື່ວ່າ ສິລະປະຊັ້ນ
ລ້ວນແຕ່ມີຄຳລ້ານ

ເຫມືອດັ້ງນາລິນາງໄຮ້ ໂສມສູນເສົ້າ
ສິລະປະບໍ່ເອ້ເມືອງບ້ານບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງ
ຕາງໃຫ້ເຂົາຊ່າເຮືອງລືເທົ່າທົ່ວແດນ ຫ່ານເອີຍ
ສ່ວນວ່າຫົວໃຈຄົນບໍ່ຍິ່ງເກີງກອງໄດ້
ຄັນວ່າໄພບໍ່ສ້າງເມືອງບ້ານບໍ່ຮຸ່ງເຮືອງຕອກນາ
ແກງແຕ່ປວກຢູ່ຮົ່ວຈິຫົວແຍ້ມອະເຫີຍຂວັນ
ບາດວ່າເຮືອຄ້າງໄຄ້ ຍັງຊິໄດ້ເຜິ້ງແຜ
ເຫມືອນຢູ່ຫໍເຮືອນດຽວກ່ອມກັນຮຽງຊ້ອນ
ເຫມືອນພູຜາແຜ່ນຟ້າ ກາງກ້ຽມິດມິນ ຍິ່ງແລ້ວ
ມີແຕ່ຄົນເລວຊາມ ໂງ່ເຂົາເມົາບ້າ
ແນວດຽວ ຫລືເລັກນ່ອຍ
ກຳເຮົາຮູ້ຮ່ອມກະທຳ ຫ່ານເອີຍ.

ສັງຮອນການເຄື່ອນໄຫວ

ລັດຖະບານເຢຍຣະມັນ ສືບຕໍ່ຊ່ວຍເຫລືອເປັນປີທີ 5

ອີງໃສ່ແຜນການດຳເນີນງານຂອງໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ ໃນສົກປີ 1996-97 ທີ່ເຄື່ອນໄຫວປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານ ຢູ່ບັນດາແຂວງພາກເໜືອ. ລັດຖະບານ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນ ຈຶ່ງໄດ້ອະນຸມັດທຶນຊ່ວຍເຫລືອໃຫ້ແກ່ໂຄງການ ສຳຫລັບສົກປີ 1996-97 ໃນບັ້ງເງິນ 114.439,21 ໂດລາສະຫະລັດ.

ພິທີເຊັນສັນຍາ ມອບ-ຮັບ ທຶນຊ່ວຍເຫລືອດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຈັດຂຶ້ນທີ່ເກຣຊວງກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ. ເຂົ້າຮ່ວມພິທີລົງນາມເຊັນສັນຍາໃນຄັ້ງນີ້ ຝ່າຍລາວ ແມ່ນທ່ານບົວບານ ວໍລະຂຸນຮອງລັດຖະມູນຕິເກຣຊວງກະແຫລງຂ່າວ

ຖ້ຳໄຕ ວັດໃຫມ່ສຸວັນນະພູມມາຣາມ ທີ່ບັນຈຸຫນັງສືໃບລານເກີງ 8.834 ຜູກ

ແລະວັດທະນະທຳ. ຕາງຫນ້າລັດຖະບານ ສ.ສ.ເຢຍຣະມັນ ແມ່ນທ່ານ ອູລຣິສ ຕູເຊັນ ເອກອັກຄະລັດຖະທູດວິສາມັນ ຜູ້ມີ ອຳນາດເຕັມ ແຫ່ງ ສ.ສ. ເຢຍຣະມັນປະຈຳລາວ ໂດຍຊ່ອງຫນ້າຜະນັກງານຂັ້ນນຳ ຂອງທັງສອງຝ່າຍ.

ທຶນຊ່ວຍເຫລືອໃນຄັ້ງນີ້ ໂຄງການ ຈະໄດ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນວຽກງານການປົກປັກ ຮັກສາຫນັງສືໃບລານ ຢູ່ແຂວງຫລວງ ພະບາງ, ອຸດົມໄຊ, ຫລວງນ້ຳທາ, ບໍ່ແກ້ວ ແລະ ຜົ້ງສາລີ, ການກຸ້ຍໄມໂຄຼຟິມ ຫນັງສືໃບລານທີ່ສຳຄັນ ແລະ ຫາຍາກ ທີ່ສຳຫລວດແລ້ວ ຢູ່ແຂວງຫລວງພະ ບາງ ແລະ ຊຸກຍູ້ການສຶກສາສົງ ຢູ່ແຂວງ ບໍ່ແກ້ວ ແລະ ຫລວງນ້ຳທາ ໃນປີ 1997 ນີ້.

ວັດໃຫມ່ ຄັ້ງສາງແຫ່ງຄຳພີ

ວັດໃຫມ່ສຸວັນນະພູມມາຣາມ ເປັນຫນຶ່ງໃນຫລາຍໆວັດ ທີ່ມີຄວາມ ສຳຄັນ ແລະ ງົດງາມໃນເມືອງຫລວງ ພະບາງ. ຈາກການສັນນິຖານຂອງ ອາຈານບຸນເຮັ່ງ ບົວສີແສງປະເສີດ ບອກໄວ້ວ່າ ສ້າງຂຶ້ນເມື່ອປະມານ ສະຕະ ວັດ ທີ 15-16 ແຕ່ສະໄຫມຕໍ່ມາ ເມື່ອປີ ຄ.ສ. 1796 ຈຶ່ງມີການກໍ່ສ້າງຂຶ້ນໃຫມ່ ໃນລາຊະການຂອງ ພະເຈົ້າອະນຸລຸດ ທະລາດ ເຊິ່ງເປັນຍຸກພື້ນຟູພະພຸດທະສາ ສະຫນາຢ່າງກວ້າງຂວາງ.

ວັດໃຫມ່ ເຄີຍເປັນບ່ອນປະທັບ ຂອງອະດີດ ອົງສິມເດັດພະສັງຄະລາດ ສາທູ່ໃຫຍ່ບຸນທັນ (ສິມເດັດທຳມະຍານາ ມະຫາເກຣຣະ) ເຄີຍເປັນບ່ອນກຳເນີດ ຂອງໂຮງຮຽນປະລິຍັດຕິທຳ ໃນຍຸກເຄິ່ງ ຕົ້ນສັດຕະວັດທີ 20 ແລະ ຍັງແມ່ນບ່ອນ ປະທັບຢູ່ຂອງພະບາງ ແຕ່ປີ ຄ.ສ. 1894 ດັ່ງນັ້ນ ປະຊາຊົນແຂວງຫລວງພະບາງ ຈຶ່ງກືເອົາວັດໃຫມ່ ເປັນບ່ອນເອົາພະບາງ ລົງທົດສົງ ໃນຍາມບຸນປີໃຫມ່ລາວ ໃນທຸກໆປີ.

ສະເພາະຢູ່ວັດໃຫມ່ ສຳຫລວດ (ຄັ້ງທີ 4) ແຕ່ວັນທີ 20 ມັງກອນ ເຖິງ 30 ມີນາ 1997 ເນື່ອງຈາກຫນັງສື ໃບລານຢູ່ວັດນີ້ ໄດ້ຮັບການສຳຫລວດ

ມາແລ້ວເຖິງ 3 ຄັ້ງ (ໃນປີ 1995 ແລະ 96) ດັ່ງນັ້ນ ຫນ່ວຍ ສຳຫລວດຈຶ່ງໄດ້ຈັດ ຫມວດຫມູ່ຫນັງສືເຫລົ່ານັ້ນ ໂຮມເຂົ້າ ມາເປັນຫມວດດຽວກັນ ແລະ ຈັດຜູກ ຈັດມັດໃຫ້ເຂົ້າກັນ ເພື່ອກະກຽມໃຫ້ແກ່ ການກຸ້ຍໄມໂຄຼຟິມໃນໂອກາດຕໍ່ໄປ. ເນື່ອງຈາກວັດໃຫມ່ ເຄີຍເປັນສຳນັກ ຂອງອະດີດອົງສິມເດັດ ພະສັງຄະລາດ ເຊິ່ງເປັນນັກທ້ອນໂຮມ ແລະ ສົ່ງເສີມ ຫນັງສືໃບລານ ວັດໃຫມ່ຈຶ່ງມີຫນັງສື ໃບລານ ເຖິງ 8.834 ຜູກ ໃນນີ້ ມີ ເອກະສານທີ່ສຳຄັນຫລາຍເລື່ອງ ຄື: ຫນັງສື "ປັນຍາສະຊາດົກ" (50 ຊາດ) ຫນັງສື 10 ຊາດ, ໂຕໂລກກະວີນິດໄສຍະ ກະກຸາ, ນິຍາຍຫອຍປັງຄຳ, ເຕົ້າຄຳ, ກະປອມຄຳ, ກວາງຄຳ. ຫມວດພະວິໄນ ມີ: ສາມັນຕະປະຊາທິກາ, ປະຖົມບັນຍັດ, ຄຳພີອະພິທຳຄົບຊຸດ, ຫມວດພາສາສາດ ມີຄຳພີມູນກະຈາຍ, ນອກນັ້ນ ຍັງມີ ກົດຫມາຍ ແລະ ວັນນະຄະດີຕ່າງໆ.

ການສຳຫລວດຢູ່ເຂດເມືອງ ຈອມເພັດ ແລະ ນອກເທສະ ບານເມືອງຫລວງພະບາງ

ສະເພາະຢູ່ເຂດເມືອງຈອມເພັດ ຈຸສຳຫລວດທີ 2 ນຳພາໂດຍ ທ່ານ ບຸນເລີດ ທຳມະຈັກ ໄດ້ໃຊ້ເວລາ 2 ອາທິດ ກໍ່ສຳເລັດການສຳຫລວດ 3 ວັດ ຄື : ວັດບ້ານສົມ, ບ້ານນາ, ບ້ານແປວ ມີເອກະສານທັງຫມົດ 407 ຜູກ.

ຈາກນັ້ນ ກໍ່ກັບມາສິມທິບັບຈຸທີ່ 3 ເຄື່ອນໄຫວສຳຫລວດຕາມວັດຕ່າງໆ ຢູ່ນອກເທສະບານເມືອງຫລວງພະບາງ ຄື: ວັດບ້ານອູ້, ກິ່ນຊົມ, ນາໄພ, ນາຊ່າວ, ປັງຫວ່ານ, ຊຽງແກ້ວ, ໂພນສະຫວັນ, ສັງຄະໂລກ, ບ້ານມ້າ ແລະ ວັດບ້ານ ເມືອງຂາຍ ລວມຫນັງສືທີ່ໄດ້ສຳຫລວດ ມີ 5.639 ຜູກ.

ສາມະເນນນ້ອຍ ປະກອບສ່ວນໃນການອະນາໄມຫນັງສືໃບລານ ທີ່ວັດນາໂຄ້ງ ເມືອງຮຸນ ແຂວງອຸດົມໄຊ

ຈຸທີ 2 ເດີນທາງມຸ່ງຫນ້າສູ່ ແຂວງອຸດົມໄຊ

ໃນໄລຍະທ້າຍເດືອນມີນາ ໜ່ວຍສໍາຫລວດຈຸທີ 2 ໄດ້ເຄື່ອນຍ້າຍຈາກຫລວງພະບາງ ໄປສູ່ເຂດເມືອງນາຫມ້ ເມືອງຮຸນ ແລະ ເມືອງແບງ ຕາມທີ່ທາງຜະແນກກຸະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທໍາແຂວງອຸດົມໄຊ ໄດ້ຄັດເລືອກໄວ້. ໃນເຂດນາຫມ້ ໄດ້ສໍາຫລວດຜູ້ວັດອ່າຍນາສວ່າງ, ວັດບ້ານຂວາງ ແລະ ວັດບ້ານນ້ຳເງິນ ລວມມີຫນັງສືໃບລານ 343 ຜູກ, ມີພັບສາ 174 ພັນດ, ໃນເມືອງຮຸນ ໄດ້ສໍາຫລວດ 5 ວັດ ຄື : ວັດບ້ານດອນນາ, ວັດແກ້ວສີນຸ່ງຄຸນ, ວັດສີບຸນເຮືອງ, ວັດໂພນສະຫວ່າງ ແລະ ວັດນາໂຄ້ງ ມີຫນັງສືໃບລານ 325 ຜູກ ແລະ ພັບສາ 3 ເຫລັ້ນ ຫລັງຈາກນັ້ນ ໜ່ວຍສໍາຫລວດ

ໄດ້ກັບຄືນມາເມືອງແບງ ເຊິ່ງເປັນເມືອງທີ່ ມີວັດຫລາຍ ແຕ່ມີຫນັງສືຫນ້ອຍ ຈຶ່ງໄດ້ສໍາຫລວດເປັນ 3 ຈຸດ ມີທັງຫມົດ 6 ວັດ ຄື : ວັດທໍາກາດ, ວັດໂພນທອງ

ໂດຍ : ບຸນເລີດ ທໍາມະຈັກ ຈັນສະມຸດ ທິລະກຸນ

ພິທີແຫ່ງທໍາ ຫລັງຈາກສໍາເລັດການສໍາຫລວດ ທີ່ວັດບ້ານຂວາງ ເມືອງນາຫມ້ ແຂວງອຸດົມໄຊ

ຫລານສອນປູ

ຄັດຈາກໃບລານ ຫໍສະຫມຸດແຫ່ງຊາດ
ກອດຄວາມໂດຍ : ມະຫາບຸນເລີດ ທຳມະຈັກ

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຫລານສອນປູ
ໃຫ້ຢູ່ຕາມຄອງ
ຢ່າລົດບຸບເພ
ຢ່າລັກຢ່າຊອນ
ຢ່ານອນບໍ່ມົ້ວ
ເຫັນສາວບໍ່ເຫັນຕ້າງ
ເຫັນຜາບໍ່ເຫັນກ້ຳ
ເຫັນຂອງບໍ່ເຫັນເຈົ້າ

ອັນນີ້ ເປັນບັນຫາ
ໃຫ້ຮູ້ອິດ
ຢ່າວິ່ງ ຢ່າວອນ
ນຳບ່າວໜຸ່ມນ້ອຍ
ຢ່າປືນໃຈຕ່າງ
ເກົ້າໂຮຍແຮງ
ຕົວກ່ອຍເກົ້າ
ຢ່າເນືອງຄວາມວັດ
ຢ່າຫລິ້ນກ່ອຍ
ຢ່າລ່ວງກາຍ
ເຂົ້າໃສ່ບາດ
ພາວະນາໃນໃຈ

ເມື່ອມີໂທດ
ເມື່ອໄກ້ຕາຍ
ຂົວເດື່ອງໃຫ້ຄອຍຄານ
ມັກນັ່ງແທ່ນໃຫ້ຮູ້ອິດ
ມັກກິນເຫລົ້າໃຫ້ເຮັດໂຮນາ
ມັກເຂົ້າຄຸ້ມໃຫ້ຮຽນຂຸນ
ມັກກິນສັດໃຫ້ຢູ່ໄກ້ປ່າ
ກິນເຫລົ້າໃຫ້ເວົ້າຄວາມເຫລົ້າ
ສອນຕົວເອງ

ໃຫ້ຕອງຕາມອິດ
ແຕ່ກັ້ແຕ່ກ່ອນ
ຢ່າກອດຢ່າກອນ
ຢ່າເຫັນຮົ້ວບໍ່ເຫັນຮາວ
ເຫັນຊ້າງບໍ່ເຫັນງາ
ເຫັນນ້ຳບໍ່ເຫັນຟອງ
ເຫັນແຕ່ນົກແອ່ນເຜົ່າ
ຊົມຫລິ້ນຢູ່ງັນ

ນັດຕາສອນປູ
ຄອງຢູ່ຄອງກິນ
ຢ່າສອນ ຢ່າສາດ
ສແວງທ່ຽວກາງຄືນ
ຢ່າກ່າວໂອດອ້າງຄຳແຂງ
ຢ່າແຍງເກີງເຈົ້າ
ຢ່າເວົ້າຄຳເມືອງ
ຈັກຜິດອິດ
ຄຳນ້ອຍຄຳໃຫຍ່ ເປັນຫລາຍ.
ຄຳສອນພະເຈົ້າ
ຢ່າຄາດຢ່າຄລາ
ໄຫວ້ວັນຫາທຸກຄຳເຊົ້າ.

ຮູ້ໃຫ້ພລັນຫາຍ
ໃຫ້ຮູ້ພັນເຍື່ອງ
ມັກນານໃຫ້ແລ່ນ
ມັກຍົດໃຫ້ຫມັນເຜົ່າເຈົ້າ
ມັກກິນປາໃຫ້ກໍ່ຮຸ່ມ
ມັກບຸນໃຫ້ຢູ່ໄກ້ວັດ
ຢ່າກອວິ້ມ້າໃຫ້ຟັງຄຳຜູ້ເກົ້າ
ເຂົ້າຊິພັນໃຫ້ຈາຄຳມ່ວນ
ໃຫ້ຕິທຸກເຍື່ອງ.

ທຳການກິນ
ຢ່າໄກ້ຜູ້ກ່ອຍ
ຢ່າອິບຮູເຫລົ້າ
ຢ່າກີຫາບເຫລືອແຮງ
ຢ່າສຸມໄຟລາມດົງບໍ່ດີ
ຢ່າຊູເມຽທ່ານ
ຢ່າກີໄມ້ທິບທາງ
ຢ່າເສບອໍ້ເຫລົ້າ

ເມື່ອຈາຄຳຜິດ
ຢ່າເຕັ້ນຄະໂຫຍງ
ຢ່າປຸກຂອນຜີ
ຢ່າຄຳນກະທຳກິນ
ຢ່າແກ່ວງແຂນເຂົ້າຄຸ້ມ
ຢ່າຂຽວໄປທາງມິດ
ຢ່າຊັງເຈົ້າຫນີ້

ໄກ່ຢູ່ລົກ ໂຕບໍ່ຄວນຂ້າ
ມ້າຢູ່ໂຮງ ຕົວບໍ່ຄວນຂາຍ
ຄວາຍຢູ່ກູນ ຕົວບໍ່ຄວນຈ່າຍ
ເຫັນທະນູຫນ້າໄມ້ ບໍ່ຄວນຍິງ
ຫິ່ງແຂວນຄໍ ບໍ່ຄວນນັບ
ຄັນບໍ່ຄວນເກົາ
ເມົາບໍ່ຄວນໄກ້
ແນວເພິ່ນໃຫ້ ບໍ່ຄວນເອົາ

ພິນສາມເກົ້າ
ສອນສັ່ງແລ້ວ
ມີໃນທັມ
ນັກປາດເຈົ້າ
ເປັນກາຍແກ້ວ
ພິນສາມເກົ້າ
ສອນສັ່ງແລ້ວ

ຢ່າປຽບຜູ້ໃບ້
ຢ່າຕ່ອຍກະຕຶບ
ຢ່າກັ້ວເກົ້າຄົນບາບ
ຢ່າແທງຄົນດີ ຢ່າຕີຄົນຄູນ
ໂທດຈັກມີແກ່ເຈົ້າ
ຢ່າປ່ານຫນັງສື
ຢ່ານັ່ງກາງຜູ້ເກົ້າ
ຝູງນັ້ນບໍ່ດີ ແທ້ແລ

ຢ່າບິດຢ່າອ້ຽວຫລິ້ນ
ຢ່າໂກງຫມາກຮຸກ
ຢ່າຕິແກ້ຍ້ານ
ຕົວເປັນໄພ ຢ່າໄກ້ຂຸນກວານ
ຢ່າຫຸ້ມກອງຫນ້າດຽວ
ຢ່າບິດເສື້ອໃຫ້ເພິ່ນເຫັນຫລັງ
ຢ່າຊີ້ເຈົ້າຄວາມ ບໍ່ຕິແລ

ຢ່າຂ້າ
ຢ່າຂາຍ
ຢ່າຈ່າຍ
ຢ່າຍິງ
ຢ່ານັບ
ຢ່າເກົາ
ຢ່າໄກ້
ຢ່າເອົາ ແທ້ເນີ.

ແປງມາສອນສັ່ງ
ຊຸມເກົ້າຈີ່ເອົາ
ບໍ່ຜິດສັກຢາດ
ຕິດຕໍ່ເປັນກອນ
ສອນໄວ້ສູດທັມ
ແປມາສອນສັ່ງ
ສຸດຍອດນິຣະພານ ທ່ານເອີຍ !

ບັດນີ້ ຈັກກ່າວຂຸນ
ຂຸນໃດພັນຂອນ

ຜູ້ພັນບາດແກ່ຫນອນ
ໄວ້ແກ່ເທດ ຂຸນນັ້ນມອດເມືອງ.

ຂຸນໃດສ້າງໄຮ່ - ຫນາ
ຂຸນໃດຈາຄຳຊອບທັມ
ຂຸນໃດແຕ່ງແປງຄຳຊູ

ສ້າງສວນກວ້າງ
ຂຸນໃດຢູ່ໃນຄຳສອນເຈົ້າແຫ່ງຕີນ
ຍັງບໍ່ວ່ຣະພຸດທະສາສຫນາ
ຂຸນນັ້ນຊອບທຳ

ອັນຫນຶ່ງ ເປັນຂຸນຢ່າຂ້າໄພ່ (ຢ່າຂົ່ມໄພ່)

ຢ່າເອົາໄພ່ມາເປັນຂ້ອຍ

ຄົນຫມັ່ນຫນີ ຍ່ອມຂີ້ໄຮ່
ເຮືອຈິຫລົ່ມ ຫລົ່ມບາດຈອດ
ອາສາຢູ່ນຳເຈົ້າ
ມີຄຳໃດຈາຕ່ຫນ້າ

ຄົນຫມັ່ນໄຂ້ ຍ່ອມມັກຕາຍ
ຕາຈິບອດ ບອດເມືອເກົ້າ
ເຈົ້າບໍ່ຫນີຢ່າຫນີ
ໃຫ້ເຈົ້າຫລົງດູ

ບໍ່ມີນ້ຳ ຫາທີ່ຂັງປາບໍ່ໄດ້
ບໍ່ມີໄມ້ ຫາທີ່ລ້ອມຮົ່ວບໍ່ໄດ້
ຢາກເປັນຂຸນໃຫ້ຫມັ່ນເຝົ້າເຈົ້າ
ຢ່າອາໄສ
ເຝົ້າເຈົ້າ ຢ່າເປົ່າທີ່ນັ່ງ

ບໍ່ມີນາ ຫາທີ່ປູກເຂົ້າບໍ່ໄດ້
ບໍ່ມີເງື່ອນ ຫາທີ່ປ່ອຍຊ້າງບໍ່ໄດ້
ເຫັນຜູ້ເກົ້າໃຫ້ຢ່າແຕ່ໄກ
ຊຶ່ງຕົ້ນໄມ້ໃຫຍ່
ຟັງຄຳສັ່ງ ເຈົ້າປາກເຈົ້າຈາ

ເມືອເຝົ້າເຈົ້າຢ່ານັ່ງອີງເສົາ
ຜູ້ເກົ້າຮ້າຍເວົ້າກ່ອຍຢ່າຟັງ
ຜູ້ຂີ້ໄຮ່ ຢ່າໂອດສະຫາວ
ຢ່າຫວ້າຍນ້ຳຢ່ານໄກ
ຢ່າຢອກຫລິ້ນຜົນປະມານ

ຢ່ານາບຄວາມຫານຜູ້ເກົ້າ
ໄຟລຸກແຮງຢ່າເອົາຝ່ອຍແຍ່ໃສ່
ຢ່າເຍັຽສາວແກ່ແມ່ຫມ້າຍ
ໄຟໃນເຮືອນຢ່າເອົາອອກນອກ
ເປັນຄົນໃຫ້ຟັງທຸກປະການ
ເພິ່ນເວົ້າ

ຢ່າຮັບຄວາມປາກ ເພິ່ນໃສ່ໂຕ
ຢ່າກ່າວຫຍາບຊ້າ

ຢ່າໂມໂຫມນບາບ
ດູແຄວນ ທ່ານບໍ່ຕິແລ

ເມື່ອຕົນທຳຜິດ ຢ່າຄິດວ່າແມ່ນ
ອັນບໍ່ມີຢ່າວ່າ
ຂວີ້ຊ້າງທ່ານ
ຢ່າສລຽວໃຈ ຫລາຍສິ່ງ
ອັນໃດທ່ານບໍ່ໃຫ້ຮູ້ໃຫ້ເຫັນ ຢ່າເຫັນ
ຜູ້ຮັກທີ່ຜິນຫນັງ ຜູ້ຊັງທີ່ຜິນສາດ

ເພິ່ນມາແກວ່ນ ຢ່າໄດ້ຈຳຫນີ
ຂວີ້ມ້າແລ້ວຢ່າລົງ
ໃຫ້ລ້າງວັນດຽວ
ອັນໃດທ່ານໃຫ້ຮູ້ຈິ່ງຮູ້
ໃຫ້ເອົາຕົວຫລີກເວັ້ນ
(ຜູ້ຮັກ ເຕັມຜິນຫນັງ
ຜູ້ຊັງເຕັມຜິນສາດ)

ເປັນຄົນເກງຄຳປາກ
ກົມນ້ຳລາຍໃຫ້ແຍງດູປ່ອງ

ທຸກສິ່ງຮູ້ຄັກແລ້ວຈິ່ງຈາ
ນັ່ງຢ່ອງຢີ່ໃຫ້ຢ້ຽມເບິ່ງ
ຫວ່າງຂາ

ໄປຫນ້າໃຫ້ຜ່ຫລັງ
ຢ່າເຫັນໄກ້ດັ່ງຕົວແມວ
ຄິດເມືອຫນ້າ
ຢ່າຈາຫລາຍມັກປາກໄປ້ງ
ເຍິງເບິ່ງຫນ້າ

ຢຽວຈັກມີຄົນຊັງລັກຊິ່ງອ່ອນ
ຍ້າວບໍ່ແຜ່ວ ທ່ານຈັກຂ້າ
ເຫັນໄກ້ກວ່າໄກ
ທ່ານຈັກຂ້າໃຫ້ແຕ່ງສາມປູນ
ແລ້ວໃຫ້ທິຫລັງ.

ສິ່ງທີ່ເປັນສັດຕູແກ່ຕົນ

ເຂົ້າຢູ່ເຍຽເມຽທຽມຂ້າງ
ຊ້າງຢູ່ໂຮງ
ຄົນອໍ້ຄ້ານຢູ່ຮ່ວມເຮືອນ
ຜູ້ເກົ້າໄດ້ສາວນ້ອຍ
ກູ່ເງິນທ່ານ
ຄົນຊັງກັນ
ໃສ່ໃນທ້ອງ
ນິ້ວມືໂຕເອງ
ແຂ້ວຢູ່ປາກ (ຫຍ້າບໍ່ຊ້າງຫຍ້າ)

ກໍເສິກ (ສັດຕູ)
ຜີໄພງຢູ່ຮ່ວມບ້ານ ກໍເສິກ
ຕາເບື້ອນຮ່ວມໄຫເຫລົ້າ ກໍເສິກ
ອ້ອຍເຮືອນລັກມີຊູ້ ກໍເສິກ
ໄປເຮັດທິນຮອນ ກໍເສິກ
ຢູ່ຮ່ວມບ້ານ ກໍເສິກ
ກັບເກີດເປັນຫນອນ ກໍເສິກ
ແຫງຕາເອງເປັນໂທດ ກໍເສິກ
ຂົບລີ້ນໂຕເອງ ກໍເສິກ.

ອ່ານຕໍ່ສະບັບຫນ້າ

ເຈົ້າຂອງ

ຄະນະຈັດທຳ

ໂຄງການປົກປັກຮັກສາຫນັງສືໃບລານລາວ
(ການຮ່ວມມື ລາວ-ເຢຍຣະມັນ)

ສຳນັກງານ

ກະຊວງກະແຫລງຂ່າວ ແລະ ວັດທະນະທຳ

ທີ່ສະຫມຸດແຫງຊາດ

ຕູ້ ປ.ນ. 6244 ໂທລະສັບ 21 3029

ທີ່ປຶກສາ : ດາລາ ກັນລະຍາ
ຫົວຫນ້າບັນນາທິການ : ກົງເດືອນ ເນດຕະວົງ
ຮອງຫົວຫນ້າບັນນາທິການ : ບຸນເລີດ ທຳມະຈັກ
ຜູ້ຊ່ວຍບັນນາທິການ : ຈັນສະມຸດ ທິລະກຸນ
ຈັດຫນ້າຄອມພິວເຕີ : ຄຳມັກ ວົງສັກດາ
ຖ່າຍພາບ : ຄຳແສງດາວ ປະກຳມະວົງ
ດາລາວັນ ລາດຊະວົງ